

**p. 4 Statement of
the Board**

p. 7 Grants

p. 18 Visitors

p. 20 Programme

p. 26 Key Figures

p. 39 OCA in the Press

**p. 51 Organisation and
the Board**

Office for Contemporary Art Norway

Statement of the Board

The nature and activity of the organization

The Foundation Office for Contemporary Art Norway (OCA), org.nr: 984 259 344 was founded the 01.01.2002 by the Ministry of Foreign Affairs and the Ministry of Culture to increase and professionalize Norwegian participation in international cooperation in the visual arts.

The foundation administers an application based travel scheme as well as five residencies abroad for the Ministry of Foreign Affairs. The foundation works to get managers and curators from important art institutions to Norway to meet Norwegian artists and curators with the goal that they will be invited to international biennials and exhibition venues and can apply for travel support.

In 2018, OCA had 8 visiting curators who overall had 38 meetings with Norwegian artists. The foundation administers on behalf of KUD an application based support scheme for commercial galleries and independent exhibition spaces for participation at international art fairs and temporary exhibition arenas and a scheme for support to the support network for artists' participation abroad.

An international jury evaluates and makes the final decision on all applications for grants and residencies.

The jury had the following participants in 2018: Katarina Pierre, Stefan Kalmar, Liubov Kuzovnikova, Hanne Beate Ueland and Katya García-Antón.

In 2018, the jury assessed 220 applications applying for the total of NOK 8.218.031 for travel support within 02 countries and gave support to 91 projects of in total NOK 1.733.645.

The Jury selected four artists and two curators for residencies.

For commercial galleries and independent exhibition spaces the jury evaluated 38 applications of in total NOK 6.014.580 and granted NOK 3.895.444 to 37 applicants which gave presentation of 116 Norwegian artists at international art fairs and temporary exhibition arenas abroad.

For support to the support network for Norwegian artists the jury evaluated 23 applications of in total NOK 966.572 and granted NOK 442.196 to 17 applicants for translation of Norwegian texts, personnel travel and accommodation abroad and participation fee.

OCA has agreement with and offers residencies in USA, Germany, Belgium, Brasil and India. In 2018 there were in total 130 applications for the six residencies the foundation has. In New York the foundation has a one year artist residency and a three months residency for a curator. In Berlin there is a one year artist residency, in Brussels there is a six months artist residency, in Rio de Janeiro there is a three months artist/curator/critic residency and in Mumbai there is a one month curator residency.

By expiry 1st August of the ten year long house rental contract the foundation had for space in Nedre gate 7 with own gallery, three studios and office space, OCA moved to a new office space, with a smaller project space in the same building, and released means for more programming.

In Dhaka, Bangladesh in February OCA participated in the Dhaka Art Summit with a writing ensemble for critical text with the thematic indigenous people's perspective on art, curating and critical writing over 6 days which had 470 visitors. Total audience number abroad became 470.

The exhibition "Let the river flow" with 63 art works, discussing sami history and their interventions to take back land rights, was open for public in own gallery 11.4-3.6.2018 (42 days). The exhibition's side programmes contained several arrangements in the nature and one symposium at OCA in connection with the closing of the exhibition. In total the exhibition and its side programmes got 2.576 visitors.

In Oslo, OCA had 5 public events with in total 176 visitors in the new project mezzanine after the foundation moved to the other part of Nedre gate 7 per 1st August. It was a house-warming party 25th September where 90 guests came, two presentations by curators under the foundation's international visitor programme in October where 43 visitors came, a film screening in relation to a guest under the foundation's international studio programme in October where 24 visitors came and then OCA hosted a book launch for Nordnorsk Kunstmuseum in November where 19 visitors came.

OCA arranged a conference at the Vigeland-museet with 38 participants 23rd November in cooperation with The Nordic Institute of Art. This was the first part of a series with the thematic "Canon no Canon" discussing how art canons establish. Total visitor number in Oslo ended on 2.790.

In addition OCA arranged an information meeting about its grant schemes in Tromsø Kunstforening and a launch of own produced book "Sovereign Words" in Árdna – the sami culturehouse at the University of Tromsø in December 2018 which in total had 95 visitors.

Total visitor number in Norway became 2.885.

The book "Sovereign Words" is a collection of texts from the critical writing ensemble in Dhaka which OCA published via the publisher Valiz.

The Board and management

Four board meetings were conducted in 2018. Board member Hanne Mugaas withdrew from the board 14th June. KUD appointed Stine Helén Pettersen as the new board member 30th October.

Economy

The result for 2018 shows a loss of NOK 1.152.265 and total equity pr. 31/12/2018 is NOK 3.635.038, whereof the basic capital is NOK 50,000.

Continued operation is assumed in preparing the financial statements, and it is confirmed that there is basis for a continued operation.

Personnel and working environment

By the end of 2018 the foundation had 5 permanent employees in 100% positions and two temporary employees, five women and two men. The Foundation works to ensure that there shall be no discrimination based on gender, religion or ethnic background in matters such as recruitment, salary or promotion.

There have been no serious accidents or incidents at the work place during the year 2018.

Other conditions

The Foundation is not involved in activities involving pollution of the environment.

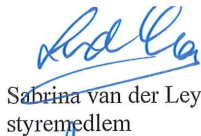
The Foundation is recycling.

Oslo, 15th February 2019

The board of directors of Office for Contemporary Art Norway

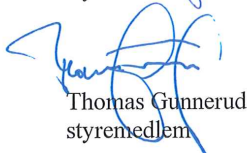
Marit Reutz
styreleder

Sabrina van der Ley
styremedlem

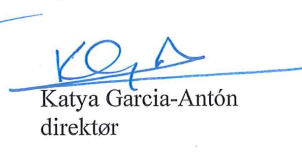
Sverre Gullesen
styremedlem

Thomas Gunnerud
styremedlem

Stine Helén Pettersen
styremedlem

Katya Garcia-Antón
direktør

Grants

ISGIES 2018**TOTAL**

No of applications	38
Applied for in total	6.014.580
No of given grants	37
No of grants in % of no of applications	92%
Granted amount in total	3.895.444
thereof to Display Fee	3.001.934
thereof to Art Transport	642.955
thereof to Art Insurance	75.705
thereof to Printed Information Material	174.850
Granted amount in % of applied for	61%
No of commercial galleries granted	19
No of non commercial artist run spaces granted	18
Granted for Visual Art	2.899.194
Granted for Arts & Crafts	803.000
Granted for Artist Books	193.250
No of Norway based artists promoted	116
whereof in books	27

Country where granted projects take place	USA	6
	Denmark	5
	France	4
	England	4
	Switzerland	4
	Belgium	3
	Germany	3
	Russia	2
	Sweden	2
	The Netherlands	2
	UAE	1
	Mexico	1
<hr/>		
SUM	37	

ISACAT 2018**TOTAL**

No of applications	23
Applied for in total	966.572
No of given grants	17
No of grants in % of no of applications	74%
Granted amount in total	442.196
thereof to Translation	163.350
thereof to Accomodation	133.112
thereof to Travel	133.734
thereof to Prints	0
thereof to Display fee	12.000
Granted amount in % of applied for	46%
No of persons behind the grants given;	24
thereof female	17
thereof male	7
No of national art magazines involved in grants given	6
No of translators involved in grants	0
No of Norway based female artists promoted	5
No of Norway based male artists promoted	3
No of Norway based female art critics involved in grants	4
No of Norway based male art critics involved in grants	2
No of Norway based female curators involved in grants	11
No of Norway based male curators involved in grants	4

Birthplace of the 112 grantees	Norway	15
	England	3
	Denmark	1
	Mexico	1
	Peru	1
	Germany	1
	Estonia	1
	USA	1
<hr/>		
SUM	24	

Country where granted projects take place	USA	7
	England	1
	Latvia	1
	Germany	1
	Poland	1
	England	1
	Portugal	1
	Belgium	1
	Italy	1
	Russia	1
	Denmark	1
	Estonia	0
	Bolivia	0
<hr/>		
SUM	17	

International residencies 2018

Name	Period	No. of applicants from			No. granted		
		artists	curators	critic	artists	curators	critic
Bethanien, Berlin, Germany	11,5 months	52	0	0	1	0	0
ISCP New York, USA, artist	11.5 months	40	0	0	1	0	0
ISCP New York, USA, curator	3 months	0	5	0	0	1	0
WIELS Contemporary Art center, Brussels, Belgium	9 months	21	0	0	1	0	0
Capacete, Rio de Janeiro	3 months	9	0	0	1	0	0
Mumbai Art Room, Mumbai	2 month preparation, 1 month in Mumbai	0	3	0	0	1	0
TOTAL SUM		122	0	0	0	0	0
Total number of applicants	130	122	8	0	0	0	0
Total number of people granted	6				4	2	

The allocation between men (M) and women (F)

Name	Artist/ Curator	Applicants		Granted	
		M	F	M	F
Bethanien, Berlin, Germany	Artist	21	31	0	1
ISCP New York, USA	Artist	14	26	0	1
ISCP New York, USA	Curator	1	4	0	1
Wiels Contemporary Art center, Brussels, Belgium	Artist	10	11	1	0
Capacete, Rio de Janeiro, Brazil	Artist/ Curator/Critic	3	6	0	1
Mumbai Art Room, Mumbai	Curator	0	3	0	1
	SUM	49	81	1	5
Total number of applicants	130				
Total number of people granted	6				

No. of applicants in each age interval

Name	Artist/Curator	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	SUM
Bethanien, Berlin, Germany	Artist	2	33	13	4	0	52
ISCP New York, USA	Artist	0	22	14	3	1	40
ISCP New York, USA	Curator	0	2	3	0	0	5
WIELS Contemporary Art center, Brussels, Belgium	Artist	2	16	2	0	1	21
Capacete, Rio de Janeiro, Brazil	Artist/ Curator/Critic	0	6	2	0	1	9
Mumbai Art Room, Mumbai	Curator	0	1	1	1	0	3
TOTAL		4	80	35	8	3	130
	Applicants	130					

No. of grantees in each age interval

Name	Artist/Curator	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	SUM
Bethanien, Berlin, Germany	Artist	0	1	0	0	0	1
ISCP New York, USA	Artist	0	0	1	0	0	1
ISCP New York, USA	Curator	0	1	0	0	0	1
Wiel Contemporary Art center, Brussels, Belgium	Artist	0	1	0	0	0	1
Capacete, Rio de Janeiro, Brazil	Artist/ Curator/Critic	0	1	0	0	0	1
Mumbai Art Room, Mumbai	Curator	0	0	1	0	0	1
TOTAL		0	4	2	0	0	6
	Total granted	6					

IS02 2018**TOTAL**

No of applications	220
Applied for in total	8.218.031
No of given grants	91
No of grants in % of no of applications	41%
Granted amount in total	1.733.645
thereof to Travel	696.124
thereof to Accomodation	374.457
thereof to Art transport	559.539
thereof to Art insurance	50.015
thereof to Catalogue production	53.510
Granted amount in % of applied for	21%
No of persons behind the grants given;	128
thereof female	73
thereof male	55
No of national institutions involved in grants given	10
No of int. institutions involved in grants	100
No of Norway based female artists involved in grants	77
No of Norway based male artists involved in grants	61
No of Norway based female curators involved in grants	10
No of Norway based male curators involved in grants	4

Birthplace of persons behind the grants

Country where granted projects take place

NORWAY:

Oslo	20
Trondheim	9
Bergen	6
Kristiansand	4
Stavanger	4
Tromsø	4
Bodø	4
Drammen	2
Hammerfest	2
Skjærvøy	1
Larvik	1
Alta	1
Tvedestrand	1
Tønsberg	1
Askim	1
Ørland	1
Mosjøen	1
Hamar	1
Fredrikstad	1
Kristiansund	1
Sarpsborg	1
Horten	1
Sveio	1
Stjørdal	1
Volda	1
Kirkenes	1
Ålesund	1
Kåfjord	1

ABROAD:

Sweden	5
England	5
Finland	5
Denmark	3
Colombia	3
Germany	3
Eritrea	3
Palestine	2
Lithuania	2
Argentina	2
South-Africa	2
Slovakia	2
Russia	2
Spain	2
America	2
Iran	1
Bosnia & Hercegovina	1
Canada	1
Portugal	1
Romania	1
Austria	1
Cuba	1
Australia	1
Japan	1
Greece	1
The Netherlands	1
Poland	1
Zambia	1
Iran	1
Slovenia	1
TOTAL	128

America	7
England	7
The Netherlands	6
France	5
Mexico	5
Thailand	5
Germany	4
Russia	4
Canada	4
Denmark	4
Senegal	4
Austria	3
Spain	3
Belgium	2
India	2
Italy	2
Iceland	2
Switzerland	1
Portugal	1
Slovenia	1
Uganda	1
Columbia	1
Tanzania	1
Lithuania	1
Croatia	1
Sweden	1
Hungary	1
Panama	1
Ethiopia	1
Indonesia	1
Ukraine	1
Irland	1
Slovakia	1
Serbia	1
Greece	1
Brasil	1
Albania	1
UAE	1
Czech	1
SUM	91

INTERNATIONAL SUPPORT 02
2005-2018

Year	No. of applicants	Applied for in total NOK	No. of grants	%	People behind granted projects	
					Male	Female
2005	245		98	40		
2006	284		95	33		
2007	213	6.930.000	77	36		
2008	150	9.090.619	69	46		
2009	184	7.025.372	83	45		
2010	201	7.408.760	98	49	102	78
2011	251	9.715.863	136	54	99	103
2012	233	8.903.600	142	61	92	113
2013	249	10.020.629	117	47	102	130
2014	283	11.170.063	163	58	111	168
2015	237	8.604.339	92	38	58	68
2016	230	9.631.199	87	38	56	62
2017	211	9.403.021	79	38	48	64
2018	220	8.218.031	91	41	33	51

Granted amount NOK	%
-----------------------------------	----------

1.000.000	
1.300.000	
1.700.000	24
2.100.000	23
2.259.988	32
2.141.036	29
2.231.253	23
2.330.172	26
2.200.000	22
2.100.000	19
1.409.958	16
1.412.305	15
1.982.700	21
1.733.645	21

INTERNATIONAL JURY

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Ute Meta Bauer	x	x	x	x					
Hans Hamid Rasmussen	x								
Ellen Sæthre	x								
Solveig Øvstebø	x				x	x			
Bente Stokke		x	x						
Harald Solberg		x	x						
Per Gunnar Tverbakk		x	x	x	x	x	x		
Susanne Ghez			x	x					
Sarat Maharaj			x	x					
Sune Nordgren			x	x					
Marta Kuzma				x	x	x	x	x	x
Christiane Erharter				x					
Ann Demeester						x	x	x	x
Frank Falck				x	x	x	x	x	x
Tiril Schrøder					x	x	x	x	
Elise Storsveen					x	x	x		
Solveig Øvstebø					x	x			
Dirk Snauwaert							x	x	x
Hege E. Nyborg								x	x
Roger M. Buergel									
Angela Vettese									
Annie Ratti									x
Giovanni Carmine									
Mark Sladen									
Katya Garcia-Antón									
Livia Páldi									
Grant Watson									
Caroline S. Ugelstad									
Sissel Lillebostad									
Phillippe Pirotte									
Eva Gonzalez-Sancho									
Heike Munder									
Nadia Schneider Willen									
Katarina Pierre									
Stefan Kalmar									
Liubov Kuzovnikova									
Hanne Beate Ueland									
Silja Somby									

2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018

x	x						
x		x					
x	x	x					
x	x	x					
x	x		x				
x	x						
	x						
		x			x	x	x
		x	x	x			
		x	x				
		x	x				
		x	x	x	x		
			x	x	x		
					x		
						x	x
						x	x
						x	x
						x	x
							x

Visitors

**International
Studio**

Programme

+

**International
Visitor**

Programme

Guests in 2018

International residents (artists, curators and critics) are invited to OCA's International Studio Programme (ISP) for a period of up to three months. The length of the stay depends on the respective resident's schedule needs. The resident is provided with a professional studio, an apartment at Ekely for their stay in Oslo, and additional research possibilities during his or her stay.

The residency can be used for independent research, work on a project taking place in Norway, teaching purposes or for other activities in relation to Norwegian contemporary culture.

This was the guest within the International Studio Programme in 2018:

Maria Inés Rodríguez

<https://www.oca.no/visitors-programme/studio-programme/september-october-2018>

These were the visitors from abroad who stayed at Ekely in 2018:

Mallika Roy

Shweta Sharma a.k.a Betty

Nell May

Guests in 2018

The International Visitor Programme (IVP), as initiated by the Office for Contemporary Art, serves as the primary research mechanism by which international curators are provided the opportunity to become familiar with individual artist production by artists working within Norway and by Norwegian artists working internationally. In 2018, the IVP hosted in Norway 8 curators from international museums, kunsthalls, project spaces, and non-for-profit initiatives and they had 38 meetings with Norwegian artists

Dasom Suh and Sumesh Sharma

<https://www.oca.no/visitors-programme/visitor-programme/march-2018>

Tom Trevor, Vincenzo de Bellis and Gabriel Mestre Arrioja

<https://www.oca.no/visitors-programme/visitor-programme/april-2018>

Robin Clark

<https://www.oca.no/visitors-programme/visitor-programme/september-2018>

Christina Lehnert and Stephanie Seidel

<https://www.oca.no/visitors-programme/visitor-programme/october>

Programme Activities

Summary

OCA's programme of research, publications, exhibitions and seminars and conferences witnessed ground-breaking developments and transformative initiatives that continued to broaden and deepen Norway's connection with international contemporary artists, curators and researchers as well as ensure Norway continues its influential position as a shaper of critical debates in contemporary art on a global stage. The focus on Indigenous issues expanded from OCA's years long engagement with Sápmi to deepen collaborations and programmes with international Indigenous peers from a wide range of communities across five continents.

OCA's major exhibition 'Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness' (2018) garnered critical acclaim from national and international outlets. The sustained interest by other institutions to host the exhibition is testament to its wide appeal in bringing the historical events of the Alta Action and the central role artists played within it to today's audiences. OCA's book *Sovereign Words. Indigenous Art, Curation and Criticism* (2018), published with Valiz Books (Netherlands), was a first of its kind reader of international Indigenous thinking that has been widely distributed all over the world and nominated for the prestigious inaugural Richard Schlagman book award at the Whitechapel Gallery in London, UK, in the category of 'Best Book on Contemporary Art'. OCA also organized major international seminars and conferences and kept up a steady stream of international visitors coming to Norway to meet artists and cultural producers based here as they prepare for exhibitions around the world.

In the midst of these programmes, 2018 also saw OCA through major transformations as the institution moved into new offices, said goodbye to its exhibition space, and welcomed new members to the team. The move ushers in a new era of mobility and accessibility for OCA, with programmes such as the Mezzanine series, launched in 2018, geared toward increasing contact with all OCA's international visitors, deepening conversations between them and our communities at home.

Below follows a more detailed description of OCA's programme for the 2018 year.

Critical Writing Ensembles at the Dhaka Art Summit 2–6 February 2018, Dhaka, Bangladesh

The Dhaka Art Summit is among the leading platforms for contemporary art in South Asia, and OCA has been a collaborator with the summit since 2016. In 2018, OCA continued its presence in Dhaka with its Critical Writing Ensembles initiative, a programme committed to the strengthening of critical art writing within and across communities of the world. The programme was formally launched by OCA 2016 in Dhaka, with a preface presented at Baroda University in Gujarat, India, in 2015.

For the 2018 iteration of Critical Writing Ensembles, OCA conceived of and organized the programme 'Sovereign Words. Facing the Tempest of a Globalised Art History', a platform of panel discussions, lecture performances, group debates and readings taking place within the framework of the Summit and including sixteen contributors from four continents, including three from Sápmi.

The project convened artists, poets, storytellers, performers, curators, and scholars of Indigenous communities and non-Indigenous peers to reflect upon the words, writing forms, spaces and processes through which Indigenous artistic practices, their histories and contact points with the Western canon, have been and should be counter-narrated today. Within a contemporary context, 'Sovereign Words' considered the entanglement of writing a Western canon of art history that declares itself today as global. It posed these questions in the face of the narration of Indigenous histories that have a planetary dimension, and against the Modernist/colonial ideologies that frame them.

What would the new histories of the arts of Indigenous practitioners look, feel and sound like? Should novel methodologies of word/voice-crafting be constituted to embody and empower the Indigenous discourses of the future? Is it sufficient to widen the Modernist historical canon through the politics of inclusion? Is this broadening a new colonial model for Indigenous practices, or is it fostering the cosmopolitan-ness of thought that Indigenous communities have always inhabited? Who does the much talked-of 'Indigenous Turn' belong to in reality? Is it a Western project of introspection and revision in the face of today's ecocidal, genocidal and existential crisis?

Drawing on newly commissioned texts and public discussions staged during the Dhaka Art Summit, the Ensembles came to life through the practices of Indigenous writers from across four continents, as well as through discussions and presentations with non-Indigenous peers. OCA-commissioned speakers included Daniel Browning (Aboriginal journalist, radio broadcaster, documentary maker, sound artist and writer); Kabita Chakma (researcher, architect, writer and lecturer from the Chakma Indigenous group of Bangladesh); Megan Cope (Aboriginal artist); Santosh Kumar Das (artist from the Madhubani district); Hannah Donnelly (Wiradjuri writer and artist); Léuli Māzyār Luna‘i Eshrāghi (artist and writer of Sāmoan, Persian, German and Chinese ancestry); David Garneau (Métis artist, writer, curator and Associate Professor of Visual Arts at the University of Regina); Biung Ismahasan (curator and writer from the Bunun Tribe of Taiwanese Indigenous peoples); Kimberley Moulton (curator and writer of Yorta-Yorta heritage); Djon Mundine (curator, writer, artist and activist, member of the Bandjalung people of Northern New South Wales); Máret Anne Sara (Sámi artist and writer); Venkat Raman Singh Shyam (Pradhan Gond tribal artist); Irene Snarby (writer and academic, UiT – the Arctic University of Norway; Sápmi/Norway); Ánde Somby (Indigenous lawyer, writer, yoiker and Associate Professor of Law at UiT – The Arctic University of Norway; Sápmi/Norway); Gayatri Chakravorty Spivak (literary theorist, Columbia University, New York); Prashanta Tripura (anthropologist, teaching at the Department of Economics and Social Sciences at BRAC University, Dhaka), and Sontosh Bikash Tripura (researcher; Tripura indigenous community in the Chittagong Hill Tracts of Bangladesh).

‘Sovereign Words’ was conceived by OCA, and organised in partnership with DAS, Artspace Sydney and the Australia Council for the Arts.

**EXHIBITION: Let the River Flow.
The Sovereign Will and the Making
of a New Worldliness
Opening: 11 April 2018, Oslo**

In April 2018, OCA opened a major new exhibition stemming from the surge in artistic activity that occurred around The Áltá-Guovdageaidnu Action (c. 1978–82).

‘Let the River Flow’ is the fruit of three years of dialogue with artists, scholars, and other cultural peers and peoples across Sápmi, traversing four nation-states (Norway, Sweden, Finland and Russia). The exhibition showcases the essential role of Sámi artists in the action, in particular the radical Mázejoavku: Sámi Dáiddajoavku (Sámi Artists’ Group, 1978-83), as well as the solidarity of non-Sámi counterparts. It presents rare historic works sidelined from the Nordic art historical canon, as well as material from the The Archives of the Protest Movement against the damming of the Áltá-Guovdageidno water system and new contemporary commissions that explore the legacy of Áltá today. ‘Let the River Flow’ simultaneously claims and challenges the place of Sámi art amongst the new global, modernist, museologies dedicated to expand the canon of art history to a world-scale.

‘Let the River Flow’ is curated by Katya García-Antón, with Antonio Cataldo. The project has been honoured by the guidance of an Advisory Council consisting of Sámi scholars, Prof. Gunvor Guttorm and Prof. Harald Gaski. The exhibition design is fruit of a Sámi-Norwegian collaboration by A-Lab (Káre R. Anti) and Torsteinsen Design.

Artworks, performances and lectures will be presented by: Nabil Ahmed, Áillohaš/Nils-Aslak Valkeapää, Maria Thereza Alves, Jimmie Durham, Elle Márjá Eira, Mai-Lis Eira, Pauliina Feodoroff, Aage Gaup, Trygve Lund Guttormsen, Josef Halse, Geir Tore Holm and Søssa Jørgensen, Berit Marit Hætta, Susanne Hætta, Iver Jåks, Keviselie/Hans Ragnar Mathisen, Áine Mangaoang, Britta Marakatt-Labba, Joar Nango and Tanya Busse, Rannveig Persen, Synnøve Persen, Máret Anne Sara, Arvid Sveen, Elin Már Øyen Vister, amongst other contributors.

Performance by Geir Tore Holm and
Søssa Jørgensen
12 May 2018, Skiptvet, Norway

In conjunction with their participation in 'Let the River Flow', Geir Tore Holm and Søssa Jørgensen presented the second and complementary part of their work on view at OCA alongside the Holsbekken creek. The performative walk included discussions about a number of fluvial issues focusing on facts, stories, languages, expectations and speculations on the subject.

Goose Dušše revisited: Performance
by Elin Már Øyen Vister
27 May 2018, Oslo, Norway

This was a sensory walk and concert encouraging a deep listening to Áillohaš's *The Bird Symphony* As part of *Singing along to whooper swans – talking with the rocks – Goose Dušše revisited* by Elin Már Øyen Vister.

The event featured talks and interventions by invited guests Gjermund Andersen (Chair of Naturvernforbundet – Friends of the Earth Norway), Anders Rimpi (composer) and Hanna Mattila (scholar). Freshly foraged forest herbs and soup was provided by Tokyo Twins and Elin Már Øyen Vister.

Workshop: Fighting Environmental
Crime in West Papua
1 June 2018, Tromsø, Norway

In June OCA organized a workshop led by Nabil Ahmed, Bangladeshi contemporary visual artist, writer, researcher, and musician. It was held in Tromsø and convened by the Tromsø Academy of Contemporary Art and Creative Writing on Friday, 1 June from 10:00 to 15:00. This workshop was organised by the Office for Contemporary Art Norway in collaboration with the UiT: The Arctic University of Norway as part of the exhibition 'Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a new Worldliness'.

Let the River Flow: Closing Symposium
3 June 2018, Oslo, Norway
Closing Symposium

On Sunday, 3 June from 11.00 to 16.00, a closing Symposium was held at OCA in Oslo to offer insights into issues of art, guardianship, land, nature and colonial consumption in relation to Indigenous artistic practices. This event included presentations by Sámi author Marry Áilonieida Somby on writing and literature in the staging of the Action; Sámi scholar Irene Snarby, contextualising the art of the legendary Sámi artist Iver Jåks (1932–2007) from a duodji perspective (a term mis-labelled as Sámi handicraft, which in fact encompasses a Sámi worldview, spirituality, Sámi knowledge, conceptions of nature and the making of objects in relation to life); Sámi musician and yoiker Sara Marielle Gaup, on art and guardianship; Sámi artist Pauliina Fedoroff on her work at the intersection of ecological restoration and film; Oslo-based musicologist, educator and musician Áine Mangaoang on the relationship between songs and protest; renowned Māori curator Megan Tamati-Quennell presented central moments in recent Māori artistic production with particular focus on leading Māori artist Ralph Hotere and Senior Māori artists Emily Karaka and Shona Rapira Davies; London-based, Bangladeshi artist, writer and researcher Nabil Ahmed, together with Papuan nature guardians Mama Yosepha Alomang and Markus Haluk; London-based human rights campaigner Andrew Hickman; and human rights lawyers Veronica Koman and Fadjar Schouten-Karwa spoke on recent research into environmental regulation, spatial and media practices and the law relating to the impact of mining in West Papua, as an environmental issue connected to current challenges across other Indigenous contexts, such as that of the Sápmi region.

Housewarming and Autumn Party
25 September 2018, Oslo, Norway

In September OCA inaugurated its new offices with a housewarming party that also marked the new season and a welcome back to the community from summer. The event included public remarks by OCA's director Katya García-Antón regarding OCA's new home and the institutions views toward the future.

Spiritual Decolonisation Workshop
13–17 August 2018, Tennevoll, Norway

Office for Contemporary Art Norway organised a workshop led by Niillas Somby at Fjellkysten Guesthouse from 13 – 17 August, 2018. This gathering brought Sámi artists and thinkers together with international Indigenous peers from Maori (New Zealand) and Olmec (Mexico) communities in order to explore how ancient Sámi cultural practices and methods can transfer and be made available to future generations. It was an initial meeting for scholars, educators and practitioners of traditional knowledge to develop and document materials for cultural transmission.

Film screening of Laura Huertas Millán
by María Inés Rodríguez
2 October 2018, Oslo, Norway

As part of her participation in OCA's International Studio Programme, María Inés Rodríguez, former director of CAPC Musée d'art contemporain de Bordeaux and current adjunct curator at Museu de arte de São Paulo, organized a public screening of films by French-Colombian filmmaker Laura Huertas Millán. This was accompanied by remarks by María Inés Rodríguez and light reception.

International Seminar:
'Canon No Canon: Rethinking Nordic Art'
12 October 2018, Oslo, Norway

'CANON NO CANON' was a conference conceived to address and question the formation and status of art canons internationally from historical and contemporary perspectives as well as investigate the procedures and possibilities for de-canonical methodologies. 'CANON NO CANON' was originally conceived by OCA and the Nordic Institute of Art, and will develop in the future in multiple iterations led by the institutions jointly or individually.

The seminar circulated around the following questions: Does art from the Nordic region have a place in what has been considered as a global canon? Which mechanisms are deciding the place of certain regions, or groups, in an overall art history? What tensions, if any, are particular to the Nordic canon (/canons)? What are the complexities behind the conception of the Nordic, and how are they shifting? How have art institutions (large and small) within and beyond the region, imagined and related to the various histories and constituencies of Nordic arts as they build their collections, exhibitions, and programmes? What developments in curating, museologies, and academia have weighed on how Nordic canons have evolved or devolved; and how does this fit into a global art history? What are the specific case studies or examples in which de-canonization can be identified in the Nordic context?

Speakers:

Dorthe Aagesen, Chief Curator and Senior Researcher at the National Gallery of Denmark, Copenhagen; Eline Mugaas, Oslo-based artist and independent curator; Carl-Johan Olsson, Curator at the National Museum, Stockholm; Marit Paasche, Oslo-based independent scholar and curator; Christopher Riopelle, Curator at the National Gallery, London; Øystein Sjøstad, Associate Professor at the University of Oslo; Katya García-Antón, Director of Office for Contemporary Art Norway (OCA) and Knut Ljøgdø, Director of Nordic Institute of Art (NIA)

Publication and Book Launch: *Sovereign Words. Indigenous Art, Curation and Criticism*.
5 December 2018, Tromsø, Norway

In December 2018, OCA published the book *Sovereign Words. Indigenous Art, Curation and Criticism*. A first of its kind reader of sixteen Indigenous voices from across four continents, *Sovereign Words* charts perspectives across art and film, ethics and history, theory and the museological field. With the canonical power systems of the international art world increasingly under fire today, the book makes a strong bid for knowledge building and intellectual alliances that will inform the cultural and artistic processes of Indigenous and non-Indigenous futures.

For the launch of this publication, OCA organized a programme of public lectures, conversations and performances with international and Norway/Sápmi-based contributors to the book. The programme took place at Árdna, the Sámi cultural house of UiT, the Arctic University of Norway, Romsa/Tromsø and included Kabita Chakma (Chittagong, Bangladesh / Sydney Australia), David Garneau (Regina, Canada/Turtle Islands), Kimberley Moulton (Yorta Yorta, Melbourne, Australia), Biung Ismahasan (Bunun, Taiwan), Irene Snarby (Sámi) and Ánde Somby (Sámi). These speakers reconvened nearly a year after their meeting in Dhaka to present and converse around the publication and its renewed relevance across artistic, curatorial, theoretical, cinematic, museological, ethical and legal fields.

International Visitor Programme
On-going throughout the year

In addition to the myriad of international visitors and collaborators who came through Norway as part of OCA's various programmes, OCA also continued to host International Visitors coming for their own research and meetings with contemporary artists in Norway regarding exhibitions and publications abroad. These included Sumesh Sharma, artist, curator and writer. Co-founder of Clark House Initiative in Bombay, India; Dasom Suh, artist and independent artistic director, based in Seoul and Gwangju, South-Korea; Gabriel Mestre Arrioja, writer, artist, filmmaker and independent curator, Mexico City, Mexico; Vincenzo de Bellis, Curator of Visual Arts at Walker Art Center, Minneapolis, USA; Tom Trevor, Artistic Director of the Atlantic Project, England; Robin Clark, Director of the Artist Initiative at the San Francisco Museum of Modern Art, USA; Stephanie Seidel, Associate Curator at the Institute of Contemporary Art, Miami (ICA Miami), USA; Christina Lehnert, Curator at Portikus, Frankfurt, Germany.

Key Figures 2018

Income statement	Note	2018	2017
The Norwegian Ministry of Culture	2	18.452.640	17.193.573
The Norwegian Ministry of Foreign Affairs	2	3.763.645	4.287.500
Other public funding	2	-	773.429
Private contributions	2	-	109.470
Own income	2	402.818	818.503
Sum income		22.619.103	23.182.475
Project/exhibition/artist support		13.098.368	11.230.712
Salary and other personnel costs	3	5.398.394	5.105.981
Administrative fees	4	1.190.230	874.116
House rent	5	2.850.352	3.619.420
Building operating costs		217.998	297.675
Announcing		88.160	69.879
Other operating costs		849.115	537.819
Depreciation	6	78.801	261.563
Sum costs		23.771.418	21.997.165
Operating result		(1.152.315)	1.185.310
Other financial income		10.503	14.000
Other financial cost		10.452	24.705
Sum financial items		51	(10.705)
Annual result		(1.152.264)	1.174.605
Allocation of the result			
Transferred to other equity	10	(1.152.264)	390.713
Transferred to equity with self-imposed restrictions	10	-	783.892
Sum allocation of annual result		(1.152.264)	1.174.605

BALANCE SHEET	Note	31/12/18	31/12/17
Assets			
Fixed assets			
Tangible assets			
Furnishing of new space in 2018	6	320.769	54.264
Sum tangible operating assets		320.769	54.264
Sum fixed assets		320.769	54.264
Current assets			
Receivables	7	70.737	91.796
Prepaid costs	8	783.707	808.723
Sum receivables	9	854.444	900.519
Bank deposit and cash		4.875.088	7.194.486
Sum current assets		5.729.532	8.095.005
Sum assets		6.050.301	8.149.269

BALANCE SHEET

Note 31/12/18 31/12/17

Equity and liabilities

Equity

Basic capital	10	50.000	50.000
Equity with self-imposed restrictions	10	2.000.000	2.000.000
Other equity	10	1.585.038	2.737.302

Sum equity		3.635.038	4.787.302
------------	--	-----------	-----------

Liabilities

Current liabilities

Accounts payable		319.056	232.676
Current tax payable		427.745	316.165
Grant liabilities	11	1.064.493	2.028.746
Other current liabilities	12	603.969	784.380
Sum current liabilities		2.415.263	3.361.967

Sum liabilities		2.415.263	3.361.967
-----------------	--	-----------	-----------

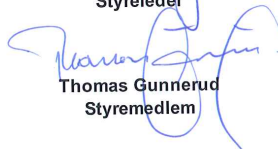
Sum equity and liabilities		6.050.301	8.149.269
----------------------------	--	-----------	-----------

Oslo, 15th February 2019

The board of directors of Office for Contemporary Art Norway

Marit Reutz
Styreleder

Thomas Gunnerud
Styremedlem

Sabrina van der Lay
Styremedlem

Stine Helén Pettersen
Styremedlem

Sverre Gullesen
Styremedlem

Katya Garcia-Antón
Direktør

Notes

Note 1 Accounting principles

The annual accounts are recorded in accordance with acts and good practice for small enterprises and good practice for non-profit organisations. The following accounting principles have been used:

Accounting principles for essential accounting items:

Income

Income is booked according to the earned-income principle. General funding is booked the time it is allocated for. Earmarked funds are booked concurrently with the use of the funding. Unused earmarked funding is booked as short-term liability in the balance sheet.

Costs

Costs are periodised to the year the activity leading to the costs are performed.

Current assets/current liabilities

Current assets/short-term liabilities consider normally account items due for payment within one year after balance registration. Current assets are judged according to the lowest value of acquisition cost and estimated actual value.

Fixed assets / long-term liabilities

Fixed assets are assets destined for continued use. Fixed assets are valued at acquisition cost. Durable fixtures and fittings are capitalized and depreciated over economical lifetime. Durable fixtures and fittings are written down to regained value when fall of value that is not expected to be temporary. Regainable amount is the highest of net sales value and value in use. Value in use is present value of future cash flows related to the asset. The down writing is reversed when the basis for it is no longer present.

Receivables

Accounts receivables and other receivables are booked at nominal value after reduction of expected loss. Reservations for future losses are quantified on the basis of an individual evaluation of each of the receivables. In addition an unspecified reservation is made for other liabilities to cover possible future losses. In 2018 there has not been made any reservations for future losses.

Tax

The foundation is not liable to pay government tax for it's activities.

Change of accounting principle

There has not been made any changes in used accounting principles in 2018.

Notes

Additional information

New government grants in 2018	2018	2018	2017	2017
Contributors	Granted	Paid	Granted	Paid
KUD, annual budget	14.115.000	14.115.000	13.730.000	13.730.000
KUD, ISGIES	4.000.000	4.000.000	3.000.000	3.000.000
KUD, ISACAT	-	-	1.000.000	1.000.000
MFA, International travel support 02	1.900.000	1.900.000	2.140.000	2.140.000
KUD, Project support	1.900.000	1.900.000	1.935.000	1.935.000
MFA, International travel support 03	-	-	220.000	220.000
MFA, other support	-	-	310.563	110.563
SUM	21.915.000	21.915.000	22.335.563	22.135.563

Note 2 Income

The distribution of use of grants from MFA:	2018	2018	2017	2017
International Project support	-	0,0 %	59.521	1,4 %
International Visitor Program	108.519	2,9 %	108.617	2,5 %
Admin of the application based grant scheme	130.000	3,4 %	149.800	3,5 %
International travel support 03	-	0,0 %	220.000	5,1 %
Ekely artist house	393.578	10,4 %	368.343	8,6 %
International travel support 02	1.733.645	45,6 %	1.982.700	46,2 %
International residencies	1.397.903	36,8 %	1.398.519	32,6 %
Unused IS 02 that will be returned to MFA	36.355	1,0 %	-	0,0 %
SUM	3.800.000	100,0 %	4.287.500	100,0 %

The distribution of use of grants from KUD:	2018	2018	2016	2016
International gallery support (ISGIES)	3.895.444	21,5 %	2.983.578	17,4 %
International support to the support network for artists (ISACAT)	-	0,0 %	479.995	2,8 %
International project support	-	0,0 %	49.143	0,3 %
Salary and other personnel costs	5.017.872	27,7 %	4.522.609	26,3 %
House rent	2.433.518	13,4 %	3.272.382	19,0 %
Administrative fees	1.190.230	6,6 %	872.617	5,1 %
Building operating costs	185.788	1,0 %	257.773	1,5 %
Projects and exhibitions	3.701.215	20,4 %	2.883.201	16,8 %
International Studio Programme	22.097	0,1 %	40.722	0,2 %
Depreciation	78.801	0,4 %	261.563	1,5 %
The board of directors	202.913	1,1 %	168.136	1,0 %
Travel and representation	241.731	1,3 %	245.651	1,4 %
Telephone and IT	79.293	0,4 %	75.409	0,4 %
Announcing	88.160	0,5 %	69.629	0,4 %
Venice Biennial	500.000	2,8 %	500.000	2,9 %
Other operating costs	321.076	1,8 %	240.423	1,4 %
Jury	52.357	0,3 %	3.935	0,0 %
Net financial items	(51)	-0,0 %	10.705	0,1 %
To equity	-	0,0 %	256.102	1,5 %
Unused Int gallery support (ISGIES) accrued for use in 2019	104.556	0,6 %	-	0,0 %
SUM	18.115.000	100,0 %	17.193.573	100,0 %
Use of ISACAT support from KUD fra 2017	442.196			

<u>The distribution of use of other public funding:</u>	2018	2017
IKT Congress	-	673.429
Project	-	100.000
SUM	-	773.429
Use of private contributions:	2018	2017
IKT Congress	-	9.470
Film production in 2016/To equity in 2017	-	100.000
SUM	-	109.470
Use of own income:	2018	2017
Dhaka Art Summit 2018	373.283	-
CWE publication	29.535	-
Transferred to equity	-	818.503
SUM	402.818	818.503
Use of equity:		
Projects and exhibitions	1.152.264	283.892
SUM	1.152.264	283.892
Note 3 Salary and other personnel costs	2018	2017
Salary cost	4.220.812	4.015.670
State pension fee (Folketrygdavgift)	644.121	623.779
Pension costs	153.709	141.064
Other personnel costs	379.753	325.468
Sum	5.398.395	5.105.981
No of permanent and temporary man-labour years at the end of the year	7	7
Remunerations (NOK)		
The board of directors	121.000	133.333
Director		
Salary	1.006.540	919.619
Contributions to pension liability	40.262	36.785
Other payments	4.392	8.336
Sum	1.051.194	964.740

<u>Note 4 Specification of auditor fee:</u>	2018	2017
Statutory audit	57.500	57.500
SUM	57.500	57.500
<u>Note 5 Specification of house rental</u>	2018	2017
Nedregate 7	2.433.518	3.272.382
Artist house at Ekely	355.084	325.063
Venue for event rentals	61.750	21.975
SUM	2.850.352	3.619.420
<u>Note 6 Capitalized investments</u>	Furniture, fixtures and fittings 31.12.18	
Original cost	2.358.917	
Supply of new purchases	345.306	
Wastage of furniture, fixtures and fittings	-	
Accumulated depreciation	2.383.454	
Capitalized value per 31.12.18	320.769	
Depreciation in 2018	78.801	
Depreciation rate	10 - 33 %	
Depreciation schedules avskrivninger	Lineær	
<u>Note 7 Accounts receivable</u>	31.12.18	31.12.17
Accounts receivable	70.737	91.796
SUM	70.737	91.796
<u>Note 8 Prepaid costs</u>	31.12.18	31.12.17
Prepaid rental international residencies	686.924	607.825
Other prepaid costs	96.783	200.898
SUM	783.707	808.723
<u>Note 9 Bank deposit, cash</u>	31.12.18	31.12.17
Bank deposit, cash	4.020.888	5.535.546
Deposit for house rental	625.784	1.505.486
Tax withholding	228.416	153.454
SUM	4.875.088	7.194.486
Available	4.020.888	5.535.546

<u>Note 10 Equity</u>	Basic capital	Other equity	Self-imposed restrictions	SUM Equity
Equity 31.12.2017	50.000	2.737.302	2.000.000	4.787.302
Allocation of the result in 2018		(1.152.264)	-	(1.152.264)
Equity 31.12.2018	50.000	1.585.038	2.000.000	3.635.038

Note 11 Status per 31.12 for received grants

From MFA	31.12.18	31.12.17
Reserved fo payment Internasjonal travel support 02 from 2018	319.210	
Reserved fo payment Internasjonal travel support 02 from 2017	127.289	551.165
Reserved fo payment Internasjonal travel support 03 from 2017	16.000	36.000
Reserved fo payment Internasjonal travel support 03 from 2015	-	30.000
Unused Internasjonal travel support 02 for 2018	36.355	7.500
Reserved for payment Internasjonal travel support 02 from 2016	6.475	6.475
Reserved for payment Internasjonal travel support 03 from 2016	-	10.000
From KUD		
Reserved for payment of ISGIES from 2018	146.883	-
Reserved for payment of ISGIES from 2016	-	7.034
Reserved for payment of ISGIES from 2017	31.900	633.236
Reserved for payment of ISACAT from 2017	-	67.565
Reserved for payment of ISACAT from 2018	38.250	-
Unused ISACAT support	77.809	520.005
Unused ISGIES support	264.322	159.766
SUM	1.064.493	2.028.746
Sum unpaid and unused projectmeans	1.064.493	2.028.746

<u>Note 12 Other current liabilities</u>	31.12.18	31.12.17
Prepayments from customers	-	69.225
Unpaid holiday money	462.175	439.155
Unpaid costs	141.793	276.000
Sum other current liabilities	603.968	784.380

Uavhengig revisors beretning

Til styret i Stiftelsen OCA - Office For Contemporary Art Norway

Uttalelse om revisjonen av årsregnskapet

Konklusjon

Vi har revidert stiftelsen Stiftelsen OCA - Office For Contemporary Art Norway' årsregnskap.

<p>Årsregnskapet består av:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Balanse per 31. desember 2018 • Resultatregnskap for 2018 • Noter til årsregnskapet, herunder et sammendrag av viktige regnskapsprinsipper. 	<p>Etter vår mening:</p> <p>Er årsregnskapet avgitt i samsvar med lov og forskrifter og gir et rettviseende bilde av stiftelsens finansielle stilling per 31. desember 2018, og av dets resultater for regnskapsåret avsluttet per denne datoen i samsvar med regnskapslovens regler og god regnskapsskikk i Norge.</p>
---	---

Grunnlag for konklusjonen

Vi har gjennomført revisjonen i samsvar med lov, forskrift og god revisjonsskikk i Norge, herunder de internasjonale revisjonsstandardene International Standards on Auditing (ISA-ene). Våre oppgaver og plikter i henhold til disse standardene er beskrevet i Revisors oppgaver og plikter ved revisjon av årsregnskapet. Vi er uavhengige av stiftelsen slik det kreves i lov og forskrift, og har overholdt våre øvrige etiske forpliktelser i samsvar med disse kravene. Etter vår oppfatning er innhentet revisjonsbevis tilstrekkelig og hensiktsmessig som grunnlag for vår konklusjon.

Annen informasjon

Ledelsen er ansvarlig for annen informasjon. Annen informasjon består av all informasjon i Styrets årsmelding for 2018., men inkluderer ikke årsregnskapet og revisjonsberetningen.

Vår uttalelse om revisjonen av årsregnskapet dekker ikke annen informasjon, og vi attesterer ikke den andre informasjonen.

I forbindelse med revisjonen av årsregnskapet er det vår oppgave å lese annen informasjon med det formål å vurdere hvorvidt det foreligger vesentlig inkonsistens mellom annen informasjon og årsregnskapet, kunnskap vi har opparbeidet oss under revisjonen, eller hvorvidt den tilsynelatende inneholder vesentlig feilinformasjon.

Dersom vi konkluderer med at annen informasjonen inneholder vesentlig feilinformasjon er vi pålagt å rapportere det. Vi har ingenting å rapportere i så henseende.

Styret og direktørs ansvar for årsregnskapet

Styret og direktør (ledelsen) er ansvarlig for å utarbeide årsregnskapet i samsvar med lov og forskrifter, herunder for at det gir et rettviseende bilde i samsvar med regnskapslovens regler og god regnskapsskikk i Norge. Ledelsen er også ansvarlig for slik intern kontroll som den finner nødvendig

for å kunne utarbeide et årsregnskap som ikke inneholder vesentlig feilinformasjon, verken som følge av misligheter eller utilsiktede feil.

Ved utarbeidelsen av årsregnskapet må ledelsen ta standpunkt til stiftelsens evne til fortsatt drift og opplyse om forhold av betydning for fortsatt drift. Forutsetningen om fortsatt drift skal legges til grunn så lenge det ikke er sannsynlig at virksomheten vil bli avvirket.

Revisors oppgaver og plikter ved revisjonen av årsregnskapet

Vårt mål er å oppnå betryggende sikkerhet for at årsregnskapet som helhet ikke inneholder vesentlig feilinformasjon, verken som følge av misligheter eller utilsiktede feil, og å avgi en revisjonsberetning som inneholder vår konklusjon. Betryggende sikkerhet er en høy grad av sikkerhet, men ingen garanti for at en revisjon utført i samsvar med lov, forskrift og god revisjonsskikk i Norge, herunder ISA-ene, alltid vil avdekke vesentlig feilinformasjon som eksisterer. Feilinformasjon kan oppstå som følge av misligheter eller utilsiktede feil. Feilinformasjon blir vurdert som vesentlig dersom den enkeltvis eller samlet med rimelighet kan forventes å påvirke økonomiske beslutninger som brukerne foretar basert på årsregnskapet.

For videre beskrivelse av revisors oppgaver og plikter vises det til:
<https://revisorforeningen.no/revisjonsberetninger>

Uttalelse om andre lovmessige krav

Konklusjon om registrering og dokumentasjon

Basert på vår revisjon av årsregnskapet som beskrevet ovenfor, og kontrollhandlinger vi har funnet nødvendig i henhold til internasjonal standard for attestasjonsoppdrag (ISAE) 3000 «Attestasjonsoppdrag som ikke er revisjon eller forenklet revisorkontroll av historisk finansiell informasjon», mener vi at ledelsen har oppfylt sin plikt til å sørge for ordentlig og oversiktlig registrering og dokumentasjon av selskapets regnskapsopplysninger i samsvar med lov og god bokføringsskikk i Norge.

Konklusjon om forvaltning

Basert på vår revisjon av årsregnskapet som beskrevet ovenfor, og kontrollhandlinger vi har funnet nødvendig i henhold til internasjonal standard for attestasjonsoppdrag (ISAE) 3000 «Attestasjonsoppdrag som ikke er revisjon eller forenklet revisorkontroll av historisk finansiell informasjon», mener vi at stiftelsen er forvaltet i samsvar med lov, stiftelsens formål og vedtektene for øvrig.

BDO AS

Steinar Andersen
statsautorisert revisor
(elektronisk signert)

PENNEO

Signaturene i dette dokumentet er juridisk bindende. Dokument signert med "Penneo™ - sikker digital signatur".
De signerende parter sin identitet er registrert, og er listet nedenfor.

"Med min signatur bekrefter jeg alle datoer og innholdet i dette dokument."

Steinar Harry Andersen

Partner

På vegne av: BDO AS

Serienummer: 9578-5999-4-1359329

IP: 188.95.xxx.xxx

2019-02-27 17:34:57Z

Penneo Dokumentnøkkel: Z8lQQ-G2GMA-HQGVQ-G1GD4-WW3Z7-FlIP5

Dokumentet er signert digitalt, med **Penneo.com**. Alle digitale signatur-data i dokumentet er sikret og validert av den datamaskin-utregnede hash-verdien av det opprinnelige dokument. Dokumentet er låst og tids-stemplet med et sertifikat fra en betrodd tredjepart. All kryptografisk bevis er integrert i denne PDF, for fremtidig validering (hvis nødvendig).

Hvordan bekrefter at dette dokumentet er originalen?

Dokumentet er beskyttet av ett Adobe CDS sertifikat. Når du åpner dokumentet i

Adobe Reader, skal du kunne se at dokumentet er sertifisert av **Penneo e-signature service <penneo@penneo.com>**. Dette garanterer at innholdet i dokumentet ikke har blitt endret.

Det er lett å kontrollere de kryptografiske beviser som er lokalisert inne i dokumentet, med Penneo validator - <https://penneo.com/validate>

OCA in the Press

In January *ArtsHub* wrote about Sovereign Words, the 2018 Critical Writing Ensemble, an initiative of OCA which was launched at DAS 2018. The *Bangladesh Daily Star*, wrote about 'Sovereign Words: Facing the Tempest of a Globalised Arts History', a project OCA proposed which would include commissioned texts, a residency in Bangladesh, public discussions during DAS, and a publication. In March *NRK Finnmark* and *Altaposten* mentions the opening of the exhibition "Let the River Flow", which has a particular focus on the Sámi Artist Collective "Mázejaovkku". In April and May most national media covered the opening of the exhibition "Let the River Flow", and *Hyperallergic* (NY) wrote a review of the same exhibition. The interest for the exhibition continued into November and December with reviews in *Vårt Land*, *Kunstkritikk og Dagsavisen*. As well as a focus on the Sámi Artist Synnøve Persen, who's work has been a big part of the exhibition "Let the River Flow", being honoured for a lifetime of work by the Norwegian Arts Council.

Selected International Press Clippings 2018

1. "Unpacking the Legacy of an Indigenous Uprising in Norway", *Hyperallergic*, 25 May 2018
2. "Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness at Office for Contemporary Art Norway (OCA), Oslo", *ArtReview*, 6 July 2018

Selected National Press Clippings 2018

1. "Kunst og kampvilje", *Dagsavisen*, 17 April 2018
2. "Kamprop langs elvebredden", *Klassekampen*, 18 April 2018
3. "Review: Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness", *Universitas*, 19 April 2018
4. "La (Elva) og Kunsten Level!", *Dagbladet*, 30 April 2018
5. "En lavvu på størrelse med et museum", *Kunstkritikk*, 1 June 2018
6. "Skammen har bare så vidt begynt", *Morgenbladet*, 25 May 2018

Audience Statistics 2018

Events in Oslo – 2 790 in total
Events in Norway (Not including Oslo) – 95 in total
Events outside Norway – 470 in total
Total in Norway: 2 885
Total abroad: 470

Web visits 2018	Pages visited a month	Pages visited per day
Jan	2,794	427
Feb	8,059	288
Mar	9,115	294
Apr	13,608	454
May	10,654	344
Jun	7,703	257
Jul	4,946	160
Aug	8,731	291
Sep	12,087	390
Oct	9,69	323
Nov	10,058	335
Dec	7,19	232
Total 2018	114,635	

Top visited pages on website 2018

- 1 About OCA
- 2 International Support/Grants

SuperOffice

Newsletters/invitations	Numbers sent out	Receipients before GDPR	Receipients after GDPR
Spring 2018	0	3000	
Fall 2018	9		690 (August) 850 (December)
Press release			
Spring 2018	9	3000	
Fall 2018	2		690 (August) 850 (December)

* NB In Spring 2018 all digital sendouts were categorized as press releases, after Fall 2018 we categorized digital sendouts in 3 categories: invitations/press releases/newsletters

Facebook

Followers per 31.12.18	Page likes per 31.12.18
9,472	9,515

Folly
Artist Rachel
Feinstein plants
herself in the
gardens of
Chatsworth House,
Mark Rappolt
reviews
By Mark Rappolt

I, I, I, I, I, I, I,
Kathy Acker at
the ICA, London
The artworld's
obsession with the
feminist punk icon
misses the point of
what made her so
radical, Kevin
Brazil argues
By Kevin Brazil

Performance
Histories from
East Asia 1960s–
1990s: An IAPA
Reader
Performance in
Asia and
performance in the
west are different,
argues Victor
Wang, reviewed by
Fi Churchman
By Fi Churchman

Satellite of Love
Laurie Anderson
and Hsin-Chien
Huang fly us to the
moon, Ben
Eastham went for
the ride
By Ben Eastham

The National:
New Australian
Art, various
venues, Sydney
The second edition
of the large-scale
exhibition attempts
to write a more
inclusive national
art history
By Micheal Do

REVIEW

Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness at Office for Contemporary Art Norway (OCA), Oslo

By Nathaniel Budzinski

On entering Let the River Flow, one encounters a lithographic print, 1852 (1981) by the Sámi artist Keviselle, aka Hans Ragnar Mathisen. An object resembling a pen nib cuts a line from top to bottom down the middle of a face. One half is blue and confident, the other red and screaming. The nib, which sits at the bottom of the page, pointing back up to the two halves, looks like a church spire, the numbers 18 and 52 on either side of its base: power, religion and language slicing through time and identity.

Let the River Flow is the culmination of three years' research by OCA into contemporary art by the Sámi, an indigenous minority living across parts of Norway, Sweden, Finland and Russia (a territory called Sápmi). The show collects work by over 20 artists linked to the Áltá-Guovdageaino Action, a 1978–82 protest against the damming of the Áltá river in northern Norway, where many Sámi live. The dam was built, but the protest and associated initiatives helped foster Sámi solidarity against 'Norwegianisation', a government policy forcing the assimilation of the non-Norwegian speaking Sámi and Kven populations that lasted to the 1980s. Keviselle's 1852 sets the tone, recalling an uprising in that year wherein a group of Sámi killed a local liquor merchant and whipped the village priest. The leaders were executed, but the event resonates in Sámi and Norwegian history.

The exhibition's layout spirals: numerous birchwood display modules are suspended on ropes from the ceiling of OCA's converted riverside space, radiating in a fragmented circular motion. The materials and arrangement nod to duodji, usually understood as Sámi craft. Let the River Flow argues for a notion of duodji in which artmaking and art objects are inextricable from sociality and spirituality, part of everyday life. Iver Jáks's Sámi Culture Against the Grain (1979) is a small toollike sculpture of wood and reindeer horn and skin. It twists as if Jáks let the woodgrain lead his carving, until its shaft abruptly hits a rough block at the base.

In 1978 Jáks was instrumental in forming the Sámi Artist Group, which foregrounded the integration of contemporary art with Sámi traditions, and many of the works in Let the River Flow are by the founding alumni. Aage Gaup's vibrant wooden sculpture interprets the flows and stops of yoik, a Sámi vocal tradition; Trygve Marakatt-Labba's textiles picture encroaching threats to life and landscape; Trygve Lund Guttormsen's vivid paintings and prints show parliamentary gatherings. The historical heart of the show, though, is a wall featuring an archive of newspaper clippings, photographs, publications, posters and other ephemera from the Áltá-Guovdageaino Action. It shows the intimacy and smallness of the activist — and by extension, Sámi — community compared to the massive forces building the dam.

The Sámi Artist Group established a hub for activist meetings in the small village of Máze. Mai-Lis Eira and Elle Márjá Eira, from the younger Sámi artist collective Dáidadállu, update this legacy in two related videos: Mai-Lis's 6 February 1981 (2018) mixes archival footage of the Sámi hunger strike that took place in protest outside the Norwegian Parliament in Oslo in 1979 with recent interviews of the participants, looking at the legacy of that moment now. Elle Márjá's Don't Fuck With Me (2018) is an aggressive pop music video reinterpretation of those events, but displaying an edge of disillusionment with the current results. Those events made a mark, but the problem remains. Though the Sámi now have a parliament, it is limited in power.

The spirit felt through the show is simple, not new, but exciting: top-down power is always potentially violent, separating us from creating and belonging. Let the River Flow provides a number of tactics to fight against that alienation: find comrades through a shared practice, never let your history be dismissed, take your legacy seriously.

Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness at Office for Contemporary Art Norway (OCA), Oslo, 12 April – 3 June

From the Summer 2018 issue of *ArtReview*

RELATED

Subscribe to *ArtReview*

Sign up to the *ArtReview* newsletters

Nathaniel Budzinski [Review](#) [ArtReview](#) [ArtReview Summer 2018](#) [Oslo](#)

Tweet Like

RECENT

Whip-hot & Grippy
Artist Heather Phillipson's fourth collection of poetry is an ode to the dog, reviewed by Oliver Basciano
By Oliver Basciano

From the archive: Takis at Signals, London
A review of a 1964 show by the recently-deceased artist at the influential London gallery
By Guy Burn

ART

Unpacking the Legacy of an Indigenous Uprising in Norway

A rich combination of artworks, set in a labyrinth relating art, duodji, books and archival materials, tells the long and anguished story of Norway's treatment of indigenous Sámi communities.

Karen Gardiner May 24, 2018

Installation view of *Let the River Flow—The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness* (photo by Herman Dreyer, courtesy OCA)

OSLO — Within the circular arrangement of artworks that makes up the current exhibition at the Office for Contemporary Art Norway (OCA), under the staircase, a wool curtain in the colors of the Sámi flag opens to a cozy, dark space with reindeer hide laid out on the floor. The space is meant to evoke a *lavvu*, a temporary dwelling used by the Sámi (indigenous people of Northern

Europe), it reminds me of the Native American *tipi*. Inside plays *Don't Fuck with Me* (2018), a collaborative short film by Mai-Lis Eira and Elle Márjá Eira, commissioned by OCA for its group exhibition *Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness*, curated by Katya García-Antón, with Antonio Cataldo.

Don't Fuck With Me is made up of two short films — one by each of the artists — shown back to back. Set to an electronic soundtrack, Elle Márjá Eira's film utilizes slow motion breakdowns and jump cuts to depict individuals pulling on traditional clothing then coming together to march through the streets of Oslo. They raise a banner atop a *lavvu* and stare down the camera with arms folded. It's a stirring few minutes of film that makes a powerful impact even if you don't know the history behind it — though you should. It's a recreation of events in Oslo in 1979 when seven young Sámi people erected *lavvus* in front of the parliament building and staged a hunger strike. Thirty years later, OCA's exhibition examines the events and legacy of this action. The poise of Elle Márjá Eira's protagonists contrasts with Mai-Lis Eira's film, to suggest the struggle continues, and there is unfinished business.

Part of a three-year-long dialogue with Sámi artists and scholars — and guided by an advisory council made up of the Sámi scholars, Professor Harald Gaski and Dr. Gunvor Guttorm — the multigenerational exhibition features work by more than two dozen, mostly Sámi artists. Let the River Flow shows how artists were at the center of the late-seventies/early-eighties Sámi resistance movement, and reflects upon the legacy of that activism.

Elle Márjá Eira, *Don't Fuck With Me* (2018), digital film, commissioned by OCA 2018 (image by the author for Hyperallergic)

The Sámi hunger strikes of 1979 and 1981 were dramatic events during the People's Action against the Áltá-Guovdageaindu Waterway (1978–1982), in opposition to the construction of a dam across the Áltá river in northern Norway. The action's call to "let the river live" was a reaction to the anticipated impact on Sámi communities, their livelihoods, and their cultural heritage, of the flooding by the dam of large areas of Sápmi, the Sámi cultural homeland, which stretches over Norway, Sweden, Finland and Russia. Mai-Lis Eira's section of *Don't Fuck With Me* deals with another of the action's defining events: the occupation of the Prime Minister's office by 15 Sámi women in 1981. In this work, the artist mixes archival footage with recent interviews with three participants. One Sámi woman recalls her surprise at being led away by the police and hearing crowd members shout out that the Sáms have rights. "Hang on," she says, "the Sáms have rights. Quite unexpected."

There's a tension between the two sections of the film that sets the tone for the exhibition as a whole. Mai-Lis Eira's film hits a note of resolution. Taken together with the assemblage of newspaper cuttings and posters from the action displayed on the gallery's back wall and artifacts documenting the rising cultural consciousness of the time—including the first version of the "Sámi

Flag" (1977) by Synnøve Person — there's a sense that the long battle was won. But other works explore a sentiment that the decolonizing process initiated by this 'win' has stalled.

Though unsuccessful in their immediate aim (the dam was built), the visibility of the uprising brought Sámi rights into the Norwegian political mainstream and helped lead

Installation view of *Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness* (photo by Herman Dreyer, courtesy OCA)

En lavvu på størrelse med et museum

Utstillingen *Let the River Flow* på Office for Contemporary Art Norway lokker frem den dekoloniserte insitujonens paradokser.

Av Stian Gabrielsen 01.06.18 Kritikk Article in english

Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness, installasjonsbilde. Foto: OCA/Herman Dreyer.

Alta-aksjonen, som danner utgangspunktet for utstillingen *Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness* på Office for Contemporary Art Norway (OCA) i Oslo, varte fra 1978-1982. Sammen med sympatisører fra hele landet, og etter hvert også internasjonale aktivister, forsøkte norske samer å stanse utbyggingen av Alta-vassdraget i Finnmark. Episoden er et historisk eksempel på kollisjonen mellom urfolk- og naturvernerinteresser på den ene siden og industrisamfunnet og nasjonale myndigheter på den andre, og var av et slikt omfang at den vakte internasjonal oppsikt. Selv om samene til slutt tapte, var konflikten, som nådde et senit med sultestreiken foran stortinget i 1979, startskuddet for en prosess som løftet samenes interesser opp på den politiske dagsordenen i Norge. I årene som fulgte gjorde norske myndigheter flere innrømmelser overfor samene, noe som kulminerte med opprettelsen av Sametinget i 1989. I katalogforordet til utstillingen fortelles det at samene i vår tid igjen opplever kulturen sin truet.

Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness

OCA - Office for Contemporary Art Norway, Oslo
12. april 2018 — 3. juni 2018

OCA's interesse for samene tok til i 2015, da direktør Katya Garcia-Antón startet *Thinking at the Edge of the World*, et program viet samisk og nordnorsk kultur. Den første offentlige markeringen kom i 2016 med etablering av et «pilotkontor» i Tromsø. Deretter fulgte en konferanse på Svalbard og et symposium viet samisk kunst og aktivisme i Karasjok, hvor også Documenta 14-publikasjonen *South as a State of Mind* ble lansert. Åtte samiske kunstnere ble deretter invitert til å delta på utstillingene i Kassel og Aten. 2017 var hundreårsjubileumet for det første samiske landsmøtet som fant sted i Tråante (Trondheim) og OCA arrangerte symposiet *Museums on Fire!*. Sentralt der sto undersøkelsen av muligheten for det Garcia-Antón kalte et «ikke-kolonialistisk museum». *Let the River Flow* viderefører dette fokuset gjennom å være et konkret forsøk på å håndtere urfolk-kunsten innenfor rammene av en institusjonsutstilling. Det er dermed rimelig å spørre seg – som også ble gjort under seminaret i 2017 – hva den samiske kulturen risikerer når den lar seg formidle av kunstprofesjonelle i rollen som urfolksadvokater.

NATURHVISKERNE

Mye av kunsten i utstillingen daterer seg til 70- og 80-tallet og er gjennomgående i tradisjonelle teknikker med motiver som har en kobling til samisk kultur og historie eller det nordnorske landskapet, fra Josef Halses og Arvid Sveens gouache-malerier, grafikk av Synnøve Persen, Rannveig Persen og Trygve Lund Guttormsen, over skulpturer og scenografier av Aage Gaup, til «kunsthåndverk» av Catarina Utsi og Rose-Marie Huuva, Jon Ole Andersen og Iver Jåks. Utstillingen rommer også tekstilarbeider av Berit Marit Hætta, broderier av Britta Marakatt-Labba og collager av Hans Ragnar Mathisen. Som bindeledd til den internasjonale urfolksbevegelsen og samtidskunsten, er det innlemmet et tekstarbeid av kunstneren og aktivisten Jimmie Durham, der han anekdotisk redegjør for sin forbindelse til Sápmi. Kurator Garcia-Antón har også tatt med et stort lærretsmaleri av Maria Thereza Alves som skildrer kollapsen av en gruedam i Brazil som brast i 2015 og førte til at elven Rio Doce ble forurenset. Et opptrykk av tredje nummer av *Charta 79 et manifest*, et tidsskrift publisert av Samisk aksjonsgruppe under Alta-aksjonen, markerer innvielsen av The Nomadic Library, et prosjekt holdt i tømmene av Tanya Busse og Joar Nango, med fokus på motkulturelle publiseringsinitiativer i Barents-regionen

Alta-aksjonen gjelde noe med det norske samfunnet og ga samene en ny selvbevissthet.

Kunst og kampvilje

I dag er det langt mellom de store demonstrasjonene. Men på 70-tallet fikk de avgjørende betydning. Under Alta-aksjonen hadde kunsten en sentral plass.

KUNST
Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness
OCA - Office for Contemporary Art Norway, Oslo
12. juni

Folk som beveger seg i Oslo sentrum vil ikke umgå å støte på politiske demonstrasjoner fra tid til annen. Like fullt er det lange mellom hver gang de har noe særlig omfang eller at de får stor betydning. Det er grunn til å lindre på hvorfor det er blitt slik? Hvorfor går ingen ut i gatene og protester

mot den grufulle krigføringen i Syria, for eksempel? Inkommeisen er kort. Historietegnet står heller ikke så sterkt i skoleverket som det burde gjøre. Derfor er kunnskapen om de avgjørende demonstrasjonene mangelfull. Da er det forligningsfullt at OCA, eksportorganisasjonen for billedkunst, avdatter sitt flerårige prosjekt «Thinking at the edge of the world» med å se på Alta-aksjonen i årene 1978-82. Det er en klassisk konflikt der stor-samfunnet med sine behov for kraftutbygging overkjører lokalbefolkningen. Det var

mange kamper om kraftutbygginger på 70-tallet. Ved siden av Alta er Maridalen-aksjonen i naturvernåret 1970 mest kjent. Naturvernbevisstheten – kom opp på et høyere nivå, og aktivistene lenket seg fast for å hindre anleggsarbeidet.

Det som gjør Alta-aksjonen spesiell er det at den, tillegget til naturkonflikten, også var en konflikt om urfolkets rettigheter. Samene hadde benyttet landskapet som skulle demnes opp i århundrer. Det å frata dem denne retten og dermed endre deres kultur og livsgrunnlag, ble den ene faktoren som forandret samefolkets livssituasjon og selvbevissthet. Alta-aksjonen kulminerte med sultestreiken foran Stortinget i oktober 1979. Etter rettsak og ny sakbehandling fortsatte utbyggingen, noe som

resulterte i en ny sultestrik i januar 1981. Det hadde også stor effekt da en gruppe samkvinnener okkuperte stataminister Gao Harlem Brundtlands kontor annedens etre.

Alta-aksjonen greide ikke å hindre utbyggingen. Betydningen var likevel stor, og resultatet var at samepolitikken ble omformet og at arbeidsløsheten fikk sitt sameting i 1989. Alta-aksjonen sørget også for at samene bygde et stort, internasjonalt nettverk. Norge fikk en skrape i lakken for vår mangfoldige evne til å følge opp viktige internasjonale engasjementer for urfolks rettigheter på hjemmebane. Så langt har det stått like om kunst i

denne anmeldelsen. Det er tross alt kunsten som er omdretningspunktet for denne utstillingen. Og det er grunn til å merke seg at kunst var en sentral drivkraft i arbeidet for å redde Alta-Karalolen-vassdraget fra utbygging. Eller Altj-Guovdage-

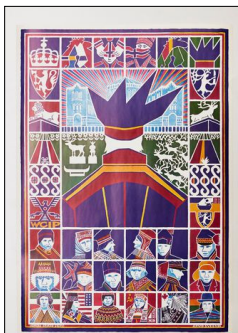
aidnu, som samene sier på sitt språk. Frem til 1970-tallet hadde ikke samene et begrep for kunst, og det de hadde var primært tradisjonshåndverk, «vaidigje». Daađji står fortsatt sterkt blant samene, men med kunstnere som Iver Jåks (1982-2007) og Synnøve Persen (født 1959) har samisk kunst blitt en del av den nasjonale kansen. Begge er med i utstillingen, sammen med en rekke sterke kunstnere med fremragende kunsterverk. Persen

Utstillingen er en uheldig glede å vandre rundt i.

TO: PER R. LOCHEN/NTB SCANPIX

Sannene fikk nye støtter fra rosten av samfunnet. Fotografen Arvid Sveen dokumenterte Alta-aksjonen og laget også grafiske trykk. «Samfund frautside» er utført som gouache på papir. FOTO: ARVID SVEEN/OCA

BRITTA MARAKATT-LABBA holder fra Alta-aksjonen trekker veksler på fakter og faktiske, historiske samfunnsbilder. FOTO: BRITTA MARAKATT-LABBA/OCA

I forestillingen «Chafar» får vi blant annet høre historiene til Fatma Mahdi Al-Hassani, som mange vil huske fra NRK-serien «Faten tar valget». FOTO: DAG JENSEN/NETT NORSKE TEATRET

Innenfor utenforskapet

Å være utenfor er en alvorlig sak. Det kan gå på verdensfrens løs. Det Norske Teatret ser på temaet med humoristisk blikk, men har mer enn med en tåre i øyekroken.

TEATRET

«Chafar» av Sven Tindberg i samarbeid med Alet Umy. Regi: Sven Tindberg. Scenografi: Toralf Spjærven. Kostyme: Bente Innes. Komposis: Øystein Sævi. Musikk fra Fatma: Inesud Bartha Al-Nah, Fatma Mahdi Al-Hassani, Siri Marie S. Sønstelle m.fl.

Verden veller over av betente konflikter. På et vis har vi blitt vant til det, og på et annet vis blir vi aldri vant til det. Terrorangrep, den endeløse krigen i Midtøsten, ulike former for ekstremisme både er religiøs og politisk art. Kommentarene på nettet som går varme og ikke gjør annet enn å øle nye konflikter. Men det beffinner seg alltid mennesker og historier bak og inni tragediene. Og selv om verden er svart-bvit på Dagrensytten, så er virkeligheten utenfor skjelen det. I Det Norske Teatrets forestilling «Chafar» får vi innblikk i både hvor sammensatt og hvor tilbødig det er at man blir del av de store verdenskonfliktene. Og så noen ganger kan følelsen å være utenfor skape kjennevesner større enn man kunne forestille seg.

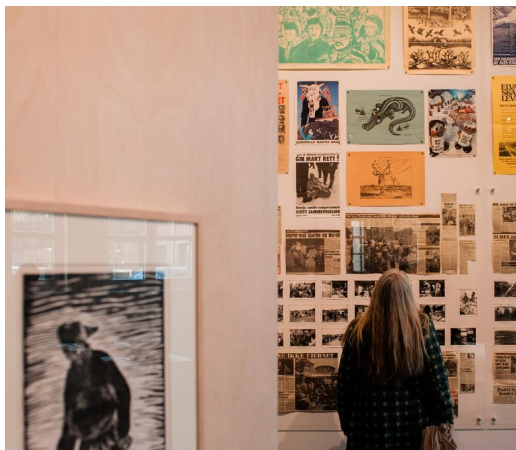
Ved å la fire unge mennesker, Tor Rai Kellen, Yousef Bartha Al-Nah, Fatma Mahdi Al-Hassani (båe kjent fra NRK-serien «Faten tar valget») og Siri Marie S. Sønstelle, fortelle sine historier om det å være berørbvisjone, tidligere radikaliserte muslimere og overlevende etter Utopa-terroren markerer denne forestillingen både å vise hvor komplisert forholdet mellom å hate og bli hatet er, hvordan en rekke tilfälligheter kan være med på å løse et valg om å bli religiøs ekstremist, og hvordan religiøs tilhørlighet ikke nødvendigvis er så svart-bvit som enkelte forestiller seg. Det hele fortelles med store portsjoner humor, og flere ganger får forestillingen meg til å tenke på filmen «Silva gjør vi ikke» (2011) av Nadine Labaki, som tøyser med midtøstenkonflikten på en så solid måte at det berde skapt

evig fråd. Slik opplever humoren i denne forestillingen også. Ekstremisten som har sin norske mor på skap når han skal holde appell i Oslo, en annen mor som reiser til Jerusalem for å finne Jesus Kristus, men heller finner en jødisk mann å gifte seg med. Når man ser hvor mange små eller store øyeblikk av humor det er selv i de aller verste fortellinger, så inngir det et blyp om at det finnes mer enn stene og iderforekspet der ute. Latter inkluderer, latter menneskeliggjør og ufarliggjør på en måte som denne forestillingen fremmer har veldig godt av. Det hindrer også forestillingen fra å virke sentimental, svablig eller veldig politisk korrekt, som jo fort kan skje når man vil lage en forestilling om viktigheten av åpenhet og inkludering.

La Let the River Live! Det innledertid når vi til slutt får Siri Marie S. Sønstelles fortelling fra Utopa, hvor hun snakker om for store detaljer fordi hun ikke ønsker at vi skal få de samme bildene i hodet som hun har. Det er alltid vanskelig å vite hvor man skal gjøre av seg når slike sterke fortellinger tar rommet, men jeg skjønner godt hvorfor jeg hele tiden har ledd med en tåre i øyekroken.

De fire hovedaktørene på scenen virker noe preget av premenerver. De forteller sine egne historier, men disse preges blant av å være skrevet med et maans og deretter fremført. Kroppene virker spente, og både for de fire og hele forestillingens skydd følger jeg dette er noe som lader etter hvert som spilleperioden virkelig kommer i gang. På scenen ser vi også lite unge dansere og en guttogram som overboddet ikke virker preget av nervene. De yter maksimalt og med stor presisjon, og de skaper et troverdig ungt miljø rundt de fire hovedaktørene. Når forestillingen starter seg inn på å nå de unge, så skal det verken stå på de sosiale virkemidlene eller på fortellingene vi får høre. For «Chafar» er en veldig sterk forestilling som tar en viktig samtale ut av kommentarene. Hvor den jo som nevnt lever i borte (eller verste) vilgende, og inn i et rom fylt av mennesker, nemlig teatret. Det er lenge siden teatret har fremstått som et så gnet sted for å møte en mellommenneskelige forhold som det gjør med denne forestillingen. Og det ser ikke lite.

INGER MARIE KJØLSTADMYR

LET THE RIVER LIVE! One of the most effective tools to visualize the huge media coverage of the Altá-Guovdageaino Action was an enormous wall crammed with international and national articles.

Review: Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness

Perspectives from the North – no, it's not only about northern lights and breathtaking landscapes.

News Arts review Have you ever seen a «power necklace» full of reindeer heads and made of reindeer plaster? Never? Me neither. Until now. A week ago, the grand premiere of the new exhibition «Let the river flow» at suitability took place right next to Aker River inside the hall of Contemporary art Norway (OCA).

THE EXHIBITION: Many of the art works had a strong political context and were dominated by the traditional colors red, yellow and blue.

It is here that the Scandinavian minimalist interior meets the indigenous Sámi art for the first time, in the most beautiful way. Throughout history, Sámi people have experienced extensive discrimination. «Let the river flow» want to spread awareness of Sámi people's life and politics. Surprisingly few people know about the the Altá-Guovdageaino Action which had its peak during late 1970s – early 1980s. Before the river starts flowing, let's take a brief detour for some history.

One morning in 1974 the Sámi people in Masi village in the northern part of Norway woke up to another average day. At the same time hundreds of miles down south, drastic decisions were made in the Oslo Parliament. Politicians planned to build a new hydropower plants straight over Masi village, which would flood the entire village and lead to hundreds of homeless people, all for the sake of electricity. This was not easily accepted by the Sámi people. Shortly after, the long-term protest begun. The action was named «Let the river live» and would change Sápmi land (which includes the northern parts of Norway, Sweden, Finland and some part of Russia) forever. They protested in Oslo and in Stockholm and were a part of the new wave of environmental consciousness and indigenous empowerment during that time.

The action led to some dramatic hunger strikes outside the Parliament in Oslo in 1979 and 1981. Eventually, the new hydropower plant plans stopped. In 1977, the new Sámi parliament were created in Sweden and in 1989 Norway also created a parliament for the Sámi people. Despite these positive impacts, the Sámi people still face their challenges.

The very same day of the exhibition opening last week in Oslo, a traditional Sámi hut in Sweden was burned to ashes by the county administration. One might say that the Altá-Guovdageaino Action became both historical and history. Over the last three years, artists, cultural enthusiasts and academics from Sámi communities have united for a single goal: to showcase Sámi culture so that we don't forget the past.

The exhibition hall during the opening was full. There was a refreshing mix of the Gákti, the traditional Sámi clothes in red and blue, and average Oslo-ites with leather jackets and white converse during one of the first spring days this year. After one hour of mingling, the room was filled with yoyking (traditional Sámi music), and within seconds, the room was full of goose bumps, pain and hope. The wall on the left-hand side of the stage was almost 10 meters tall, and filled with newspaper articles, painting a tangible picture of the activism throughout the

var en av de første samene som studerte på Kunstakademiet, og han var blant stifterne av den viktige samiske kunstnergruppe Sámi Dáidjovvoká. Den eksisterte bare i fem år fra 1978, men fikk stor betydning for arbeidet med å spre kunnskap og kjemskap til Alta-aksjonen og samisk identitet.

Ustillingen er en udeli glede å vandre rundt i. Ikke bare fordi kvaliteten på kunstverken er høy, men også fordi blandingen av kunst og duodji er en direkte lenke til det samiske livet. Det er også mye informasjon i form av avisoppslag, film og fotografier som gir en god innføring i hva Alta-aksjonen dreide seg om. Utstillingsdesignet er også verd å kommentere. Med store plater som henger i tan fra taket blir utstillingen rommet som en åpen labrynt. På ett punkt midt i rommet ser du «ingrings». Platen er berget i et stjerneraster, og vinduene er åpne med omgivelser. Symbolkraften er klar: Her åpner det samiske samfunnet seg mot omverdenen, samtidig som den labryntiske løsningen minner om naturen samene lever i. I parentes bemerket var det lenge uenighet om Nasjonalismuseet skulle inkludere samiske kunstner i sin samlingrepresentasjon. De siste års diskusjon har imidlertid fått spørsmålet opp på bordet. Sammenhengene for at museet ikke inkluderer samisk kunst er nå forsvinnende liten.

Ordraket «Når krybren er tom, bites bestene» gjelder også for samene. Etter tår til tår med undertrykking fra storsamfunnet, er det ingen

LARS ELTON

KUNST & kritik

KUNST PÅ ONSDAG:

Klassekampen anmelder aktuelle utstillinger hver onsdag gjennom hele året. Våre anmeldere kan kontaktes på kunst@klassekampen.no

Hver måned byr vi tillegg på essays, intervjuer og nyheter fra Kunst-Norge.

Tap til nye kunstner kan rettes til Sara Hegna Hammer: sarah@klassekampen.no

Øyvind Storm Bjørke
Professor i kunsthistorie og kunstkritiker

Tommy Olsson
Kunster og kunstkritiker

Line Ulekviv
Kunsthistoriker og kunstkritiker

ASKER: Denne helgen åpner tre nye utstillinger på Trøa Kunsthall. Daniel Østved viser surrealistiske malerier i Kunsthallen, Thomas Falstads fabulerende landskapsmaleri sees i Kuben, og video av Maren Dagny Jøvel vises i Prosjektrommet.

LILLEHAMMER: Sissel Fredriksen og Marit Roland åpner hver sin utstilling på Oppland kunstsen-ter denne helgen. Begge har tegning som et felles utgangspunkt, men munnner ut i to vidt forskjellige kunstneriske uttrykk.

Pulitzer til Saltz

Den anerkjente kunstkritikeren Jerry Saltz vinner årets Pulitzerpris i kritikk-kategori. Saltz har vært hovedanmelder i New York Magazine siden 2006, og det er første gang en av deres medarbeidere vinner den prestisjetunge prisen. I begrunnelsen heter det blant annet at Saltz, som en ledende stemme i kunsten, gir leserne utfordrende perspektiver på visuell kunst, og han berømmes for sin innovative bruk av sosiale medier (67 åringen er blant annet en ivrig bruker av Instagram, hvor han har hele 275.000 følgere).

Sara Hegna Hammer

Utstillingen «Let the River Flow» på OCA tar utgangspunkt i Alta aksjonen og Samisk kunstnergruppe.

Kampprop langs elvebredden

Line Ulekviv
KUNST

«Let the River Flow. The Sovereign Will and the Making of a New Worldliness»
Office of Contemporary Art (OCA), Oslo
Så lenge som...

ANMELDELSE
Kulturhistorien synes prioritert fremfor en jevn kunstnerisk kvalitet i «Let the river flow».

rundt Altaelva – et naturlig og interessant utgangspunkt. Grappa løst og grunn ved å insistere på å være samtidskunstnere, i kontrast til forventede stereotypier om duodil (samisk kunsthåndverk), knyttet til en holstisk, ikke-vestlig forståelse av håndverkstradisjon og materialer.

Eldre verk av nøkkelfigurer som Synnøve Persen og Aage Gaup staker ut kursen for utstillingen. Persen tilhører den første generasjon samer med skolegang på statlige drevne internatkolleger, som følge av den norske assimileringspolitikken. Tap av språk, tilhørighet og identitet følger drevens kunstnerskapet, som i utstillingen er representert ved et sammeflagd utformet for innføring av det offisielle. Gaup laget en rekke monumentale skulpturer og viser her fram to av de sledeleggende, scenografisk plassert i trappa, med farge-referanser til sammeflaget. Den allierte Arvid Sveen – som selv ikke er same – spiller i sin tid en viktig rolle som formidende fotograf av aksjonen, og står bak en rekke plakater med kraft og rekkevidde. Tur dem fæken, for dem oss ule.

Utstillingen er ledsaget av dokumentarisk arkivmateriale som maner fram aksjonen i media og gruppens produksjon av trykksaker. Dette historiske nyldere er i seg selv en verdifull informasjon og fortsatt ystende utslaget. OCA har de siste årene, under direktør Katya Garcia-Antón, bombet med samiske kunsten, dens urfolk-kontekst. Utstillingen «Let the River Flow» åpner det tretti år gamle kampprop og plasser på en heroserende og pompøs folgetitt. Den uttrykker noe av avstanden mellom det faktiske, hverdagslige materialet og en mer høystem kurdiofisk ide om sammenheng.

Utstillingen er bygget opp rundt Samisk kunstnergruppe (1978–83), en samling unge, radikale kunstnere i Masi som ledet opprøret

SETTER TONEN: Eldre verk av nøkkelfigurer i samisk kunst, som Aage Gaup, staker ut kursen for utstillingen. Her hans «Bazzi i ja Bazzi II» (Skulptur I) fra 1987.

uomsvarf referanse til opprøret Charta 77 i Tsjekkoslovakia, som i sin tid spilte en stor rolle i kampen mot kommunistregimet

De kunstneriske avleiringene er formet av sak, politikk og definisjonssnakken for samisk identitet – og som sådan bruker utstillingen kunsten som rekvisitter i en gjenfortelling av en definerende historisk hendelse.

Utstillingsdesignen er aktivt til stede. Det ubehandla lede treverk, de samiske fargene og knyttet tau organisierer det åpne utstillingsrommet. Designen gjør ikke noe for å bryte med den rådende forestillingen om det selvfulgne og autentiske naturfolket, Saken og de

kulturhistoriske aspektene synes prioritert fremfor en jevn kunstnerisk kvalitet i de utstilte arbeidene – som alle er underlagt den fortellende og rekonstruerende rammen. Den er tettspoket med en noe innførest informasjon, som av utmøvidde kan synes nærmest innkapet i sin egen beretning.

Når det er sagt, er det mye stoff å lære av her – dette er en historie som med rette bør bevisstgjøres om og gjentas i offentligheten. Den folkelige naturvervimpulsen, og særlig urfolkets utslatthet når naturressursene bruta tømnes, er høyst aktuell i dag. Elva blir i så måte også symbolisk, et bilde på bevaringen av en hel kultur og skjær natur, som når Maria Theresia Alves i et

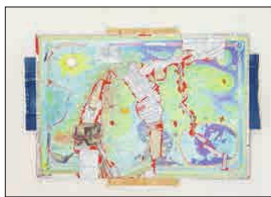
maleri på tektill visualiserer forgiftningen av Rio Doce i Brasil etter demningskollaps i 2015.

Kartet som politikk peker spiller også en rolle i Geir Dorn Holm og Sessa Jørgensens nye verk «Halobekkenen (RCD)», hvor altså denne bekkenen videseverfret og til stede i en gjestet beholder) som renner ut i Glomma skal, riktignok noe abstrahert, lede oppmerksomheten mot den omfattende reguleringen av norske elver for kraftproduksjon.

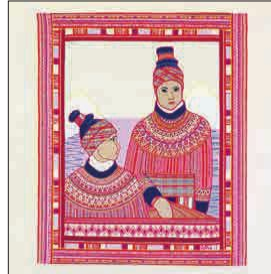
Fleire av kunstnerne ble vist på fjorårets kunstatmantraing Documenta i Kassel, med sin markante urfolkproblematikk (også nevnte Jango). Maren Anne Saras voldsmom i utstillingen – et virke som

halsmykko med et vell av små reinsdyrskaller med kulehull – laget av porselen med pulverisert reinsdyrbekinn, hver seg inn i debatten rundt tvangsmedislashtingen.

Men i savstilling står Britta Marakatt-Labbaa tektill historiefortelling, som vippet folk av ginnas i Kassel med den monumentale brokerte frien «Hiltoja» (2003–07). Her viser hun blant annet «Mardrom» (1998), en mandala-aktig sirkulær komposisjon hvor sovende mennesker jages av rotter. Disse bildene har en intens og tilbaketrasket detaljrikdom som hinter om parallelle fælevederens en særegen kosmologi, uten å vike med blikket fra den faktiske uretten begitt mot samerfolket. Marakatt-Labbaa representerer en kontinuitet i utstillingen – et virke som

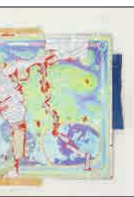
KARTLAGT: Kevisselle / Hans Ragnar Mathisens «Nå nohå malminn hearvissuoha» (Slå forgr verdens herilipet) fra 1978.

PIÑON: Kunstner og kostymedesigner Berit Marit Hætta var del av Samisk kunstnergruppe (1978–1983). Her hennes «Ietnæma ra hillat» («Ishavets Glæde») fra 1979/1980.

startet med Samisk kunstnergruppe for førti år siden.

Iver Jåks inngår også som ikonisk figur, med en liten og fælsom treskulptur med innslag av reinsdyrhorn og skinn. «Oppadstrevende sannekkultar» (1978). Som modernist var han påvirket av større internasjonale strømninger og formgivning, som interagerer med den samiske tradisjonen. Når skulpturen her vises

KARTLAGT: Kevisselle / Hans Ragnar Mathisens «Nå nohå malminn hearvissuoha» (Slå forgr verdens herilipet) fra 1978.

PIÑON: Kunstner og kostymedesigner Berit Marit Hætta var del av Samisk kunstnergruppe (1978–1983). Her hennes «Ietnæma ra hillat» («Ishavets Glæde») fra 1979/1980.

sammen med en kopp i utthult bjørk og et raffinert armånds, skjer det en type maskering av denne parallele modernistiske orienteringen. Hvis den samiske kunsten er, hvilken erbidighet for tradisjonen som egentlig bør melde seg, og hvilken kontekst som skapes for den, er fortsatt en bevegelig elv å stige ned i, med krevende strømninger.

Line Ulekviv
kunst@klassekampen.no

Spør på lerretet

KUNST

ANMELDELSE

Opprømlede malerier i nye konstallasjoner.

Danskfæde Sergej Jensen er en kunstner som i lang tid har produsert interessante materielle møter mellom tektill og maleri. Han er særlig kjent for sine rå innlester og brukte tektiller i krysningspunkt til vev. Lerretene er ofte like bemalt, men strukturt ut, pålitt og stilistisk bearbeidet. Det er en bakkete og myk form for minimalisme, som pendler ambivalent mellom abstraksjon og figurasjon. Lerretet som forutsetning for maleri strøper og blir noe selvberende, for så vidt et viktig grep i malerihistorien.

Nå pågår Peder Lunds første utstilling med Jensen – og den svært severdige «Strips» består av fem større malerier dele syld sammen av tektillte deler. Disse er et resultat av et uforutgått konglomerat av teknikker, inkludert som trykk og maleri. Maleriet fremstår som en slags filletter, idet strimler av eldre malerier resirkuleres som en type tektill, vagt forestillende fyllestoff i nye komposisjoner. Disse nye malerier danner en type jordner enhet, de sammenyldte kanoniske kaster skygger, og enkeltmotiver henter mot en lyrisk impuls

KRYSS: Hos Jensen møtes tektill og maleri. FOTO: PETER ØSTVED

ANMELDELSE
Opprømlede malerier i nye konstallasjoner.

Danskfæde Sergej Jensen er en kunstner som i lang tid har produsert interessante materielle møter mellom tektill og maleri. Han er særlig kjent for sine rå innlester og brukte tektiller i krysningspunkt til vev. Lerretene er ofte like bemalt, men strukturt ut, pålitt og stilistisk bearbeidet. Det er en bakkete og myk form for minimalisme, som pendler ambivalent mellom abstraksjon og figurasjon. Lerretet som forutsetning for maleri strøper og blir noe selvberende, for så vidt et viktig grep i malerihistorien.

Nå pågår Peder Lunds første utstilling med Jensen – og den svært severdige «Strips» består av fem større malerier dele syld sammen av tektillte deler. Disse er et resultat av et uforutgått konglomerat av teknikker, inkludert som trykk og maleri. Maleriet fremstår som en slags filletter, idet strimler av eldre malerier resirkuleres som en type tektill, vagt forestillende fyllestoff i nye komposisjoner. Disse nye malerier danner en type jordner enhet, de sammenyldte kanoniske kaster skygger, og enkeltmotiver henter mot en lyrisk impuls

For kids

Alessandro Sciaroni (IT)

JOSEPH_kids

21.–22. april 2018

Black Box teater

Britta Marakatt-Labba: *Deattán / Mardröm* (1986)
FOTO: BRITTA MARAKATT-LABBA/
BONO, OSLO 2018

KUNST

Skammen har bare så vidt begynt

Statens overgrep mot samene plasseres trygt i styresmaktens kartotek.

LET THE RIVER FLOW. THE SOVEREIGN WILL AND THE MAKING OF A NEW WORLDLINESS

OCA (Office for Contemporary Art Norway), Oslo
Kurator: Katya García-Antón
i samarbeid med Antonio Cataldo
12. april-3. juni

I OCAs utstilling om Altaaksjonen bør publikum belage seg på å finne engasjementet sitt selv, her gis ingenting ved dørene. Aksjonen for å verne Altavassdraget tok til for alvor mot slutten av syttitallet, før det etter mange runder i retten, sultestreiker, folkeaksjoner, sivil ulydighet og en hel masse nasjonalt og lokalt engasjement, likevel endte med styresmaktens etablering av Alta-demningen i 1981.

Altasaken ledet heldigvis også til at Sametinget ble opprettet i 1989, men jeg er for å være ærlig mer opptatt av styresmaktens tunnelsyn, kort og godt deres idioti, for som nå. Det er en illusjon å tro det er bedre stilt i Norge enn

ellers i verden. Resultatet er det samme, nemlig at naturkunnskaper skvises ut til fordel for penger. Jeg sikter da til kunnskaper som når de er borte, og det er de snart, ikke kommer tilbake. Vi klarte for eksempel fint å utradere samenes sjamaner, noaidene, på 1700- og 1800-tallet, mens vi fornorsket, kristnet og stjal land og ressurser.

Sett utenfra. Så det er viktig at denne utstillingen blir initiert av nettopp OCA (Office for Contemporary Art Norway), som ble stiftet av Kultur- og Utenriksdepartementet i 2001 (fem år før retten til land og vann i Finnmark fylke ble avklart). OCA taler således samenes sak, eller forsøker å gjøre det. Men det er påfallende hvor lite utstillingen er villig til å trekke tydelige linjer til dagens Altasaker, eller hva det å være same i dag betyr.

Utstillingen er jobbet med i tre år og intensjonen er nok god, men det er et paradoks at det er lederen for OCA, Katya García-Antón, som setter den sammen,

og ikke en gruppe samiske kunstnere og kuratorer. Utstillingen virker således mer som resultat av at temaet passer inn i en internasjonal kunstdiskurs, enn av et faktisk sosialt engasjement. Og selv om OCA kan vise til en rekke arrangementer i Masi, Karasjok og på Documenta i Kassel i fjor, beskytter ikke dette utstillingen fra nettopp å virke som den er sett utenfra.

Jeg står med følelsen av at alt egentlig brenner fortsatt, uten å få øye på det i utstillingen

Utstillingsgrepen formidler verkene som tannløse, tilbakelegte historiefortellinger. Jeg står med følelsen av at alt egentlig brenner fortsatt, uten å få øye på det i utstillingen. Selv om enkelte verk er dagsaktuelle, forsvinner de i meng-

den av dyre lettvegger i tre som henger i tjukke rep fra taket.

Hvorfor poengteres ikke dagens konflikter tydeligere, som reineierne som får sine flokker tvangsslaktet, slik Jovsset Ánte Sara (25) nettopp kjemper imot. Han vant jo faktisk to seire mot staten, som da anker igjen og vinner i Høyesterett. Jo vist er søsteren hans, Máret Ánte Sara, representert med verket *Pile o' Sápmi*, som opprinnelig består av kranieni til tvangsslaktede rein. Det ble vist ved Documenta 14 i Kassel i fjor og foran Stortinget på slutten av året, men hos OCA er verket nedskalert fra det monumentale til en ufarlig idéskisse, nesten usynlig.

Det er så mye dagsaktuelt stoff som forsvinner under radaren, som kunne vært løftet frem her. I stedet blir utstillingen en historieleksjon som formidler vedtatte sannheter.

Et stille kor. Katya García-Antón har gått for en demokratisk presentasjon, som virker mot sin

hensikt. For det demokratiske grepet i utstillingen viser de samiske kunstnerne som et samlet, men nedhysjet kor. Hensikten var nok å gi et avkoloniserende blikk på samene, men resultatet er stikk motsatt, man ser utstillingen med et kolonialistisk blikk; her er noen samiske kunstnere, se hva de gjorde og gjør for slags kunst.

Kunstnerne i utstillingen burde ha blitt tatt på alvor hver og en og løftet frem, for det er flere virkelige sterke verk. Et eksempel er Britta Marakatt-Labbas' verk *Deattán/Mardröm* fra 1986, som fører øynene mine inn i en sirkulær visuell fortelling. Broderiet er litt mindre enn *Skrik*, men penetrerer til gjengjeld dypere inn i hjemmebarken. Det er et mareritt som skjer igjen og igjen, oversatt til bilder; styresmaktens håndlangere er rotter som florerer og forærer familier levende, og jeg ser bare makteløse handlingslammelse og tilintetgjørelsen av kulturarv og natur.

Aleksi Mannila

ARKITEKTUR & KUNST

Hver mandag i Dagbladet

ARKITEKTUR
MIKAEL GODO

Mikael Godo skriver om arkitektur og byutvikling i Dagbladet og Arkitektbytt. Han er også forfatter og har skrevet to romaner og en fabelbok om film for ungdom.

KUNST
ARVE RØD

Arve Rød er skribent og kritiker, utdannet ved Statens kunsthøgskole. Han har skrevet kritikk, essays og andre tekster om norsk og internasjonalt samtidskunst i en rekke publikasjoner siden 2000.

LA (E)VA OG KUNSTEN LEVE!

Den samiske kunsten har fått sitt gjennombrudd på den store scenen, men protesten lever videre, i Alta-aksjonens ånd. Vårens utstilling på OCA gir oss sammenhengene.

ARVE RØD
arve.red@online.no
KUNST

– DU MÅ TA PÅ DEG norsk-klærne når du går til skolen, sier mora til den vesle gutten Ante, i en av de fleste scenene i barneserien med samme navn fra 1975. Den frihetskende Ante drømmer om å bli reindriftar, men blir sendt bort på internatskole der den slumre lærerinnen ventet. Serien var min barndoms første møte med samisk kultur, og det første møtet med forningsprosessen, som fremdeles virker som et lepetår til samiske samfunn.

«Ante ble lagt midt i den politiske konflikten som skulle bli kjent som Alta-saken og *Folkaksjonen mot utbygging av Alta/Kautokeino-området*, med 20 000 medlemmer. I 1968 ble de første planene om utbygging lagt fram, et prosjekt som ville legge store deler av samiske reindriftsområder, og den samiskspråklige bygd Masi/Alza, under vann.

ET TIAR SEINERE ble fronten mellom statsstyret og den lokale kulturen akutt, da sulstretkede samer og naturvernere i leiker gikk sammen i sivil uylighet mot utbyggingen, energimyndigheter og regjering i 1979 og 1981. Masi ble spart og varig verna allerede tidlig på utstillat, men demningen ble rest og Alta kraftverk har vært i drift siden 1987.

Samtidig følte aksjonen til reformer i samepolitikken, noe som kulminerte med åpningen av Sametinget i Karasjøen i 1989. Dette er – eller burde være – pugget og lært historisk pensum for de fleste nordmenn. Det som nok er mindre kjent for mange, er det samiske kunstnerfellesskapet Masi-gruppen, eller Samisk kunstnergruppe (1978-83) som den mer formelle het. Masi-gruppen Simi Dididjovokva på samisk – og domnes rolle i Alta-aksjonen, og i valdet forstand i moderne samisk kunst. Gruppen besto av åtte medlemmer.

TRE AV DESSE, Brita Markant-Labba, Hans Ragnar Mathisen og Synnøve Persen,

var blant de seks kunstnerne valgt ut til den opplystvekkende representasjonen av samisk kunst på fortræts Documenta-utstilling i Aten og Kassel. Ni er Masi-gruppen, og foretellingen om folkleksjonen, sentrum for utstillingen *Let the River Flow*, eller «La elva leve» på norsk, i Office for Contemporary Art (OCA) ved Akersveiv nedre på Grünerløkka i Oslo.

La elva leve var valget under kampen mot myndighetenes den gang da, og utstillingen på OCA liner den poetisk og politisk slående ordlyden derfra, men med en avskilg mer innviklet underrett for egen regning. «Viljen til suverenitet og en ny verdslighet».

TYGG LITT PÅ DEN Suverenitet er forståelig nok, det handler tross alt om en liten kuet minoritet som kjemper for eksistensberettigelsen for både kultur og levebuds. Det med verdslighet er verre å tolke på intuisjonen. Kanskje har det noe å gjøre med skillet mellom *duodji* og *duiddu*, to sentrale begreper i denne sammenheng og avgjørende for å forstå omfanget og de tidsvinnende distinksjonene i retningsviser og mellom kunst og annet i denne utstillingen. Der er nemlig ikke alltid like lett å skille mellom håndverksprodukter, kunstneriske gjenstander og politisk dokumentasjon (OCA) i sine lokaler.

Duodji er det tradisjonelle samiske kunsthandverket, der materielle egenskaper er tett forbundet med hollisme og spiritualitet. Diddu derimot er en moderne konstruksjon, en språklig oppfinnelse av Masi-gruppen, som trengte et nytt begrep for å beskrive en virksomhet som skilte seg fra det tradisjonelle brukshåndverket i både materialer og innhold. «Diddu» er avledet fra det finske ordet for kunst, *työ*, og er rett og slett et egenkomponert kunstbegrep, en språkliggjøring av en kunstnerisk aktivitet som hadde fått trefen av realpolitikk.

«**LET THE RIVER FLOW**» er dels historisk dokumentasjonsmateriale, blant annet i form av en vegg med avistakklipp fra Alta-aksjonen og en stein fra øyebrodden med selva planlagt i store, nedskrift, og dels eksempler på hvordan kunsthandverket og kunstgjerdene både skilte seg fra og overlappet med hverandre i sitt politiske og estetiske innhold.

Frihetsbeggende utstillingsvegger i ubemalte, er det samiske kunstnerfellesskapet Masi-gruppen, eller Samisk kunstnergruppe (1978-83) som den mer formelle het. Masi-gruppen Simi Dididjovokva på samisk – og domnes rolle i Alta-aksjonen, og i valdet forstand i moderne samisk kunst. Gruppen besto av åtte medlemmer.

handlet kryssfiner gir følelsen av å vandre i glissen bjørkeskog på vidda. Innebygde glassbokser viser ulike sider ved den samiske kunsten fra syttite fra til i dag. Fra pioneren Iver Jåks (1932-2007) til 35-årige Maren Anne Saras. Hans merketerte seg i Oslo også på rampen av fjortret med «Pile o' Sjøpinn» på Edsvollst plass – et stort forebels lukt er reindrykkaler, i protest mot rettsaken mot Saras reindriftsutøvende brott, som er pålagt av staten å redusere reindriften til 75 dyr.

AKSJONEN BÆRER naturligvis referanse til larvoen som ble satt på samme sted i 1979, og som ble den symboliske starten på den første av de to sulstretkene i Alta-aksjonen. Saras verk valte oppsett også på Documenta i Ept, og ble tydig innlemmet i Nasjonalmuseets samling, sammen med sentrale verk av Hans Ragnar Mathisen og Synnøve Persen.

På OCA er «Pile o' Sjøpinn» formidlet til et røyvdyg smykke, et halvkant bebragt med bitte små skaller støpt i porcelen laget av siket fra brennte reindrykkaler. Saker mellom reindriftsutøvere og staten står mellom ulike syn på økologisk bevaring og bærekraft, og er kanskje ikke like lett for utenforstående å ta stilling til som for nordkinnens programmatisk undertrykkning av øl samisk. Et interessant eksempel på hvordan duodji-kunstnerne snekk seg forbi de skrevne og uskrevne forbeholdene mot samisk bekløding og andre kulturelle koder, er Rose-Marie Huuvus dekorerte håndveker fra 1983. Vi er etter at Lille Ante måtte legge igjen kofa hjemme. «Aftenveker» er en bruksgjenstand som er nesten konseptuelt i sitt subversive innhold, et elegant akseosar i årtalls og urban moterisk svart og sølv, der det påvirkede mønsteret stammer fra tradisjonell samisk ornamentering.

«**LET THE RIVER FLOW**» er en blanding av kunstneriske, etnologiske samlinger og politisk manifest som er litt ujevne i intensiteten, det poente materialet i et betraktning, men med enkelte slående og strålende kunstneriske bidrag som løfter OCA-taket. Iver Jåks er gjenfelter i huset, og hans «Oppdrettsende samekultur» er et fint eksempel på hans smilskulpturer i naturmaterialer – framstillinger av materialer indre kvaliteter, dets øyde, og samtidig av de tre, økologiske prosessene som er bestemmende for naturens sykkel. Brita Markant-Labba er alltid et høydepunkt, og en kunstner vi ikke si etter fra sjøpinn til i se i Oslo. Hennes detaljrike og foretlevillige brodder levrer er den samiske kunsten svar på historiemaleriet – dramatiske og dynamiske scenen, som oppsummerer både duodji og diddu, i framstillingen av hvedvagn, politisk kamp, spiritualitet og mytologi.

«**DETTE ER – ELLER BURDE VÆRE – PUGGET OG LÆRT HISTORISK PENSUM FOR DE FLESTE NORDMENN.**»

APENT LANDSKAP: Utstillingen «Let the River Flow» på Office for Contemporary Art forteller historien om samiske kunstneres politiske rolle siden Alta-aksjonen. Verkene er mon-

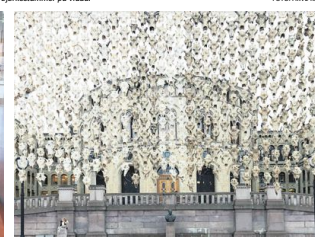
ter og gir følelsen av å bevege seg mellom bjørkestammer på vidda.

ANERKJENNELSE: Tekstilkunstner Brita Markant-Labba er en av de opprinnelige kunstnerne i Masi-gruppen som har opplevd stor anerkjennelse ettertid. Hennes «Gjøgta» (oktober) pryder forresten på side nummer av det internasjonale kunsttidsskriftet *Afterall*.

FRAGMENT: Kunsthandverk, kunst og historiske dokumenter på ett ledd. Et fragment av det kjente kamproportet på Alta-aksjonen skiftes duk Rose-Marie Huuvus «Aftenveker». Aage Group «Skulptur Ia og alle bobler».

MODERNE PROTEST: Maren Anne Saras «Pile o' Sjøpinn» bærer den samiske protesten videre. I Alta-aksjonens ånd. Verket valte oppmerksomhet både på fjordets Documenta-utstilling i Kassel og foran Stortinget i desember, og ble nyfyll innlemmet i Nasjonalmuseet.

FOTO: HENRIK OLAI KAARSTEIN

1 KAARSTEINS FOTOKUNST PÅ ISLAND Henrik Olai Kaarsteins er en av seks unge kunstnere i «Plattform for ung norsk kunst og kritikk», i regi av Astrup Fossums Museet og Friit Ord. For dette prosjektet materialiserer seg der du midlertidighet til å stille nærmere bekjentskap med Kaarsteins fotografiske arbeid, på det ambulerende galleriet Island, for anledningen i Wisnørgata i Bjerkvika.

FOTO: BRINGAKER, EGGEN

2 KROPPSARBEID PÅ TENTHAUS I OSLO Performancekunstner Jennie Bringsaker og fotograf Ingrid Eggen finner sammen på det kunstneriske galleriet Tenthaus i Oslo imå. Begge bruker kroppen som redskap i en handlingsbasert linning med til kunst, noe som kan spores tilbake til begge kunstneres bakgrunn fra scenekunsten.

FOTO: CELESTE SJØMAN

3 PULITZER FOR KUNSTKRITIKK Det er sjelden kunstkritikken får den helt store literære eller journalistiske anerkjennelsen. Men tidligere denne måneden ble New York Magazine-artisten Jerry Saltz berørt med den gjevreste prisen i bransjen, da han stakk av med Pulitzer-prisen for kritikk. Saltz er kjent for å skrive et engasjert og tilgjengelig språk, og alle hans prisnennende kritikker ligger tilgjengelig på nett: culture.com.

Spivak: No excuse for ignoring genocidal denial of democratic rights of Rohingyas

[Rifat Islam Esha](#)

Last updated at 10:53 am February 11th, 2018 Published at 10:30 pm February 10th, 2018

The condition of the Rohingya people should be placed within the general crisis of the movement of people in the world, reiterated literary theorist Gayatri Chakravorty Spivak during a closing keynote presentation at the Dhaka Art Summit (DAS) on Saturday.

Asked to address the precarious situation of the Rohingya in relation to indigeneity in the world today, Spivak gave the audience a cognitive timeline of how she encountered the Rohingya people – to emphasize on bringing their condition to the forefront of the world's problems along with Palestine, Syria, Iraq, the disappearance of academic freedom and secularism in her own country as well as with the tremendous ethnic conflict in many African nations.

She emphasized that the real work of placing the Rohingya within "developing the will to social justice" lies in a space that cannot now be "imagined," however, as much as imagination is a separator, she said, it also brings people together.

Spivak, citing a conversation with academic and activist Maung Zarni, said there was absolutely no excuse for ignoring the phenomenon of "genocidal denial" of democratic rights of the Rohingya. She reiterated that there has to be "greater engagement in order to help the cause of social justice" in this regard and simply circulating the barrage of information online would not suffice.

She cited her keynote presentation in Berlin titled "Solidarity beyond boundaries," where she insisted that if one person changed from top-down work, there would be a hundred.

Spivak, while outlining her relation with Dhaka, said she first encountered the Rohingya people in the 1980s when she was in Bangladesh as a member of "Unnayan Bikolper Nitinirdharoni Gobheshona" (UBINIG). In Teknaf, she witnessed many of these however she suggested that this kind of effort should be supplemented by another kind of work, otherwise we could not go forward in engaging with the "impossible possibility of a socially just world."

Spivak is known for 40 years of work that has been focused on "the tiniest possible units – sub-individuals" in the interest of social justice which she calls an "impossibility."

She set the mood for her presentation by reinstating her conviction that "no self-declared summit" could ever touch the topic of "subaltern – small social groups on the fringes of history" – the collectivity of which constitutes the largest electorate sector in Africa, Asia, and Latin America.

She urged all to be "inside our language rather than displaying upward class-mobility by false modesty about inadequate proficiency," adding, that we also must understand how we have lexicalized the old imperial languages.

This presentation was a part of Office for Contemporary Art Norway (OCA)'s project "Sovereign Words: Critical Writing Ensembles" – a platform of panel discussions, lecture performances, group debates and readings committed to the "strengthening of critical writing within and across communities of the world." It was launched in 2016 at DAS and its preface was presented in Baroda in 2015.

Organisation and the Board

OCA Board

**From 1st January –
13th June 2018**

Marit Reutz Chair

Nominated from The Ministry
of Foreign Affairs

Thomas Gunnerud
Deputy Lars Mørch Finborud

Nominated from The National
Museum of Art, Architecture
and Design

Sabrina van der Ley
Deputy Stina Thea Elisabet
Högvist

Nominated from Norske
Billedkunstnere and Unge
Kunstneres Samfund

Sverre Gullesen
Deputy Kjetil Ingvar Berge

Nominated from The Ministry
of Culture

Hanne Mugaas Joakimsen
Deputy Helena Carina Holmberg

**From 14th June 2018 –
29th October 2018**

Marit Reutz Chair

Nominated from The Ministry
of Foreign Affairs

Thomas Gunnerud
Deputy Lars Mørch Finborud

Nominated from The National
Museum of Art, Architecture
and Design

Sabrina van der Ley
Deputy Stina Thea Elisabet
Högvist

Nominated from Norske
Billedkunstnere and Unge
Kunstneres Samfund

Sverre Gullesen
Deputy Kjetil Ingvar Berge

Nominated from The Ministry
of Culture

Deputy Helena Carina Holmberg

**From 30th October –
31st December 2018**

Marit Reutz Chair

Nominated from The Ministry
of Foreign Affairs

Thomas Gunnerud
Deputy Lars Mørch Finborud

Nominated from The National
Museum of Art, Architecture
and Design

Sabrina van der Ley
Deputy Stina Thea Elisabet
Högvist

Nominated from Norske
Billedkunstnere and Unge
Kunstneres Samfund

Sverre Gullesen
Deputy Kjetil Ingvar Berge

Nominated from The Ministry
of Culture

Stine Helén Pettersen
Deputy Helena Carina Holmberg

OCA Staff in 2018

Permanent

Katya García-Antón, Director fixed term post to 16.2.2022

Toril Fjelde Høye, Head of Finance and Administration

Anne Charlotte Hauen, Grant and Administration Officer

Antonio Cataldo, Senior Programme Coordinator, left 31.7.2018

Tara Ishizuka Hassel, Communication Manager, left 28.9.2019

Ingrid Moe, Head of External Relations and Communications, started 1.8.2018

Eirin Torgersen, Communication Officer, started 1.11.2018

Temporary:

Liv Brissach, Project Officer
1.1 – 10.12.2018

Benjamin Andrews Snyder,
20.8 – 31.12.2018

Nikhil Joseph Vettukattil,
14.2 – 7.12.2018

**Office for Contemporary Art Norway
Annual Report 2018**

Publisher: OCA

Editor: Antonio Cataldo

Editorial Support: Vilde M. Horvei, Ida Marie Ellinggard, and Nikhil Vettukattil

Layout and design: Hans Gremmen

Oslo, 2019 © Office for Contemporary Art Norway

**Office for
Contemporary Art
Norway**

2018